

„Felülvizsgálati záradék”

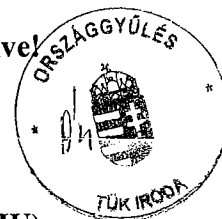
Felülvizsgáló neve: Dr. Vadai Ágnes

Beosztása: Nemzetbiztonsági bizottság elnöke

Felülvizsgálat időpontja: 2011. 02. 07.

Felülvizsgálat eredménye: minősítés **törölve!**

Nbb-1972/13/2008 -19. sz. adatlap alapján

Zárt ülés!

Államtitok! Szigorúan titkos! (MK/HU)

**Minősítette: Dr. Szilvásy György, polgári
nemzetbiztonsági szolgálatok irányításáért
felelős tárca nélküli miniszter**

Érvényességi ideje: 2087. december 31.

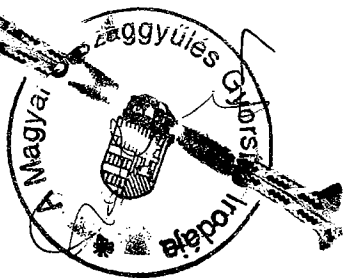
Készítette/gépelte: Szoltsányi V. Katalin

Készült: 1 pld.

Egy példány: 29 lap

Kapja: irattár

**Nyt. szám: Nbb-001972/13/2008-13.
(Nbb-48/2006-2010)**

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságának

2008. október 8-án, szerdán, 11 óra 12 perckor

a Képviselői Irodaház I. emelet III. számú tanácstermében

megtartott **z á r t** üléséről

Államtitok! Szigorúan titkos!
TÖRÖLVE!

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Dr. Szilvásy György tárca nélküli miniszter tájékoztatója adatok jogosulatlan megszerzésével kapcsolatban	5
<i>Dr. Szilvásy György tárca nélküli miniszter szóbeli tájékoztatója</i>	<i>5</i>
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	<i>6</i>
<i>Válaszadás</i>	<i>11</i>
<i>További kérdések, észrevételek</i>	<i>17</i>
<i>Válaszadás</i>	<i>24</i>
<i>A napirendi pont lezárása</i>	<i>28</i>

Napirendi javaslat

1. Dr. Szilvász György tárca nélküli miniszter tájékoztatója adatok jogosulatlan megszerzésével kapcsolatban

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Tóth Károly** (MSZP), a bizottság alelnöke

Földesi Zoltán (MSZP)
Juhász Ferenc (MSZP)
Mécs Imre (MSZP)
Dr. Molnár Zsolt (MSZP)
Gulyás József (SZDSZ)
Dr. Boross Péter (MDF)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Szilvássy György, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca
nélküli miniszter
Laborc Sándor főigazgató, Nemzetbiztonsági Hivatal
Balajti László főigazgató, Nemzetbiztonsági Szakszolgálat

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 12 perc)

Dr. Szilvásy György tárca nélküli miniszter tájékoztatója adatok jogosulatlan megszerzésével kapcsolatban

TÓTH KÁROLY (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm Szilvásy György miniszter urat, a főigazgató urakat.

A Fidesz képviselőcsoportja részéről kérték, hogy ennél a napirendi pontnál kérjük a jegyzőkönyv gyorsított elkészítését, mert az urak szívesen vennének részt – vagy lelkiekben – a bizottság munkájában. A kérést tolmácsoltam, és a visszajelzés alapján volt együttműködési szándék egy ütemes bizottsági jegyzőkönyv elkészítésére. (Mécs Imre: A bizottság olvasó tagjai részére.) Mást nem tehettem, Mécs úr, nekem a jelen nem levők véleményét is tolmácsolnom kell, amíg vezetem az ülést. Tolmácsoltam, megtettem.

Szilvásy úré a szó, ha most kíván tenni az ügy kapcsán kiegészítést. Ha nem kíván kiegészítést tenni, akkor a bizottság tagjainak az adatügyben, az UD Zrt. ügyében a bizottság tagjainak megadom a szót, hogy a kérdéseiket fogalmazza meg. Tudom, hogy vannak kérdéseik, mert a napirend eldöntésénél már legalább 15 kérdés elhangzott, amit biztosan megismétlünk. Ha kívánja, a miniszter úré a szó.

Dr. Szilvásy György tárca nélküli miniszter szóbeli tájékoztatója

DR. SZILVÁSY GYÖRGY, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Részletesebben nem szeretnék az ügy bevezetéseként megszólalni, hiszen a legutolsó bizottsági ülésen, amikor szóban tájékoztattam a bizottságot, elég mélyrehatóan tettem, azt követően a bizottság döntött arról, hogy a bizonyítékokat kapja meg, és az alelnök úr felszólítására – azt követően, hogy a bizottság elnöke nem hívta össze a bizottsági ülést – a bizottság tagjai megkapták a hangfelvételeket, illetve azok tömör írásbeli összefoglalóját. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezt vissza kell kapnunk, tehát betekintésre kapták meg a bizottsági tagok, de – gondolom, a bizottság titkárságán keresztül – vissza kell kapnunk.

Az érdemi kiegészítő információm annyi, hogy a nemzetbiztonsági bizottsági ülés után az alkotmányügyi bizottság is tárgyalta a témát, ahol az ügy törvényességi, jogszabályi, törvényalkotási, jogszabály-alkotási következményeiről tárgyalt az alkotmányügyi bizottság, és felszólította, illetve felkérte a kormányt, hogy határozza meg az ügy tanulsága eredményeként azt a törvényalkotási, jogalkotási programot, amely az esetleges jogszabályi hiányosságokat kiigazítja. Erről szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy a kormány ezt rövidesen meg fogja tenni, és a már elkezdett jogszabály-alkotási munka mellett kiegészíti a jogalkotási programot még néhány más jogszabállyal is, így például a magánnyomozói tevékenységre vonatkozó törvény módosításával.

A kollegáim is azért vannak, hogy kérdésekre tudjunk válaszolni, folytatásaként az előző bizottsági ülésnek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Felkérem a bizottság titkárságát, hogy akkor viszont értesítsék a képviselőket, és lehetőség szerint a jövő héten aláírásokkal a CD-ket adjuk le.

A bizottsági tagoké a szó, a lehetőség kérdésekre, észrevételekre, akár a miniszter úrhoz, a kár a jelenlevő két érintet főigazgatóhoz. Önöké a szó. Elnézést kérek, a papírra leírtat is?

DR. SZILVÁSY GYÖRGY, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter: Azt hiszem, azon is vannak személyes adatok, tehát azt is szeretnék visszakérni.

ELNÖK: Rendben. (Dr. Boross Péter: A kazettát már visszaküldtem, de a papírt nem tudom, nincs már meg.)

DR. SZILVÁSY GYÖRGY, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter: Bocsánat, hogy közbeszólok, az is megteszi, ha a bizottsági tagok nyilatkoznak arról, hogy megsemmisítették a papírt. Tehát itt az a fontos, hogy ne kezeljenek ilyen információkat, adatokat. Ha erről hivatalosan kapunk értesítést, az nekünk elfogadható.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát ez alapján járunk el. Lemez, vagy nyilatkozat, hogy saját hatáskörben megsemmisítette. Kérdés, vélemény, önöké a szó. Annyi kivételt tennék, hogyha Mécs úrnak van kérdése, akkor ő kapná meg először a szót, mert tudom, mennie kell, a honvédelmi bizottság ülésére. Ezért, ha van kérdése, akkor Mécs úré a szó. Nem akartam provokálni, de ha nincs, akkor bárkié, aki kérdezni akar. (Jelzésre.) Földesi úr.

Kérdések, hozzászólások

FÖLDESI ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm. Nyilván lesz több is, de azt szeretném megkérdezni elsőként, mert azt gondolom, hogy ez a legizgalmasabb, ami a mai magyar nyilvánosságban szerepet játszott, és bizonyos politikai erők ezt a dolgot fel is használják minden oldalról.

Szeretnék vagy a miniszter úrtól, vagy a szolgálatok vezetőitől arra konkrét, egyenes választ kapni, hogy az UD Zrt.-vel kapcsolatosan politikussal, tételesen országgyűlési képviselővel szemben folytatott-e bármilyen módon lehallgatást a szolgálat. Azért kellett erre elsőként rákérdezni, mert különböző állítások jelentek meg a közvélemény előtt, és a Magyar Országgyűlés legnagyobb ellenzéki pártjának vezetője a mai egyik legnagyobb példányszámú bulvárlapban, egy terjedelmes cikkben azt állítja, hogy öellene folyamatosan – most is – folyik ilyen típusú lehallgatás.

Azt gondolom, azért kell ezt a dolgot az elején tisztázni – azzal együtt is, hogy nyilván ez egy folyamatban lévő nyomozati ügy, és nyilvánvalóan majd utána az igazságszolgáltatás különböző szakaszait végigjáró dolog lesz – mert kell hogy tudjuk a nemzetbiztonsági bizottság részéről, mint akik a civil kontrollt biztosítják a polgári titkosszolgálatok felett, hogy előfordulhat-e ilyen. Mert ha nem, akkor nyilvánvalóan igaztalan állítás van, akkor hazudozás folyik a magyar közéletben, és én ezt szeretném elsőként hallani valamelyiküktől.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gulyás úr!

GULYÁS JÓZSEF (SZDSZ): Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Lesz majd több kérdésem, de az elején hadd jelezzem, hogy azon a bizottsági ülésen, ahol mi 12 óra előtt pár perccel távoztunk Juhász képviselőtársammal, utána került előtérbe az a kérdés, hogy a bizottság további információkat, illetve tájékoztatást kér. Most csak idézni szeretném a jegyzőkönyvből az akkor elnöklő alelnök urat, miszerint: „Most két határozati javaslatot szeretnék - ha lehet, zárásként - előterjeszteni. Az első: rövidtávon azokkal a konkrétumokkal, amelyeket több képviselőtársunk igényelt, döntsön úgy a bizottság, hogy kéri a miniszter urat, hogy a lehető legrövidebb időn belül keressük meg a feltételét egy részletes tájékoztatásnak.”, és utána jön a második.

Magyarán további tájékoztatást kért, kezdeményezett a bizottság nevében az alelnök úr, de semmiképpen nem azt, hogy a bizonyítékokat adja át a bizottság tagjainak. Az, hogy a bizonyítékok ismertetésére sor kerül egy ilyen bizottsági ülés keretében, az külön kérdés, de

szerintem – ezt továbbra is tartom – a bizonyítékok átadása, amely most egy CD, illetve papír formájában történt, nem volt szerencsés, de ezt nem kell most megvitatnunk.

Amire most rá szeretnék kérdezni az, hogy megjelent egy országos napilapban, hogy az adatfeldolgozás további egy, maximum két hetet vesz igénybe, a lefoglalt szerverek, illetve adatállomány feldolgozásáról írt ez az országos napilap. Tehát ez érdekelné első helyen, hogy az adatfeldolgozás mikorra fejeződik be, illetve van-e információ arra, hogy a nyomozás mikor jut el egy olyan szakaszba, illetve hogyan szakaszolható a nyomozás, illetve a büntetőeljárás. Tehát a miniszter úr várakozása szerint hogyan haladhat ez időben előre, mikor juthatunk el oda, hogy a nyomozhatóságok maguk osztanak meg a nyilvánossággal információkat.

ELNÖK: Én is szerettem volna kettőt kérdezni, de előbb Juhász úré a szó.

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Azt szeretném majd kérdezni rövid felvezető után, hogy tettek-e feljelentést.

A hírbe került politikusok és biztonsági szakemberek gyakorlatilag politikai roadshow-t tartanak, hiszen folyamatosan szerepelnek jól meghatározott médiakörben, azt állítván, hogy itt előre megfontolt, tudatos politikai játszma zajlik. Ez a megfogalmazás és ez a retorika egyébként kísértetiesen hasonlít arra, amit Orbán annak idején a megfigyelési ügy kapcsán használt, amikor először kiállt a nyilvánosság elő, hogy tudniillik, titkosszolgálati eszközökkel tudatosan figyelték meg Deutsch Tamás édesanyjának a nevét.

Szóval, tettek-e feljelentést önök? Mert hiszen azt már pontosan tudjuk, hogy a Fidesz képviselői és minden rendű-rangú embere bele akarja nyilván vinni ezt az ügyet abba – teljesen természetesen Orbán javaslatára – az igazságszolgáltatási dzsumbujba, amelynek eredményeként a következő 3-4 évben majd szépen lassan születnek ilyen-olyan értelemben bírósági eljárások. Ezt a szándékot értem, nyilvánvalóan árulkodó is. Ugyanakkor kérdezem, hogy a megvádolt, hírbe hozott vezetők tettek-e lépéseket a tekintetben, hogy a saját becsületük, a szakma, a nem tudom minek az érdekében ezeket meglépjék.

A másik kérdésem az volna, hogy Demeter Ervin jól tájékozott ebben az ügyben, ez azért jól látszik, hiszen ő korát megelőzően már tudta, hogy mi fog történni a következő időszakban, és milyen fordulatot vesz majd az ügy, hiszen erről a rendőrfőkapitányt is tájékoztatta, és lám, két-három nap múlva úgy is történtek a dolgok.

Most Demeter Ervin – és most már Orbán Viktor is – azt mondja, hogy itt tulajdonképpen két probléma van. Egy, hogy megfigyelték a képviselőket, erre már Földesi képviselőtársam rákérdezett, a másik meg az, hogy itt egy Csányi nevű bankvezető ügyéről van szó. Azaz, az egészet a Csányi szoknyája alá akarják beseperni. Kérdezem, hogy most akkor miről van szó ebben a kérdésben. Mert hiszen Csányi Sándor neve idáig – információim szerint – két összefüggésben vetődött fel: a) a magáncégei adatait ez a cég kezelte, b) pedig a Dávid Ibolya megfigyelési kísérlete kapcsán egy telefonbeszélgetést bonyolított. Kell-e tudnunk valami olyasmiről, amiről Demeter Ervin és Orbán Viktor korukat megelőzve már tudnak, mi meg még nem. Mert azt gondolom, ez nagyon fontos lehet.

A harmadik – és egyben utolsó – kérdésem az, hogy a büntető feljelentés egy részére azt mondta a főügyész, hogy az megalapozott dolog, miközben a Fidesz folyamatosan azzal érvel, hogy a fegyverügy megalapozatlannak tűnt, és nem találtak olyan fegyvert, ami alapján feljelentést tettek. Az eddigi gyakorlat és tapasztalat alapján a vizsgálat – nem feltétlenül önök a kompetensek, de mégis önöket kell megkérdezniem – mikor érhet oda, hogy meg lehessen erősíteni, hogy a gyanú több gyanúnál, és hogy a gyanú során felmerült észrevételek bizonyíthatók és törvénysértők.

Negyedikként pedig: önök nem voltak itt a napirend előtt, amikor elfogadtuk a napirendet, egy beszélgetésen, hogy Gulyás József képviselőtársam figyelte ma reggel az

elnöklő alelnök úr tévéinterjút, aki azt mondta a tévében, hogy szerintem már új elem itt nem merülhet fel. Megkérdezte Gulyás képviselő úr az elnöklő alelnök urat, hogy ő ezt honnan tudja. Mire ő azt mondta, hogy ezt vélelmezi. Azt szeretném kérdezni: derülhet-e még ki valami új? Hiszen ha valakinél, akkor önöknél erre vonatkozóan információk lehetnek.

Köszönöm.

ELNÖK: Gulyás úré a szó.

GULYÁS JÓZSEF (SZDSZ): Elnézést kérek, lesznek még kérdéseim, csak ebben a körben a kérdéseket egy bizonyos gondolat körben szeretném tartani, és Juhász képviselőtársam helyesen utalt arra, illetve jól idézte a kérdésem. Valóban az adatfeldolgozás okán ez releváns kérdés.

Amit még kérdezni szeretnék a lehallgatások, illetve adatrögzítések, adattovábbítások kapcsán, hogy a CD-n, illetve ezt a mellékelt írományon, amit kaptunk, szerepel, hogy melyik törvény hivatkozása alapján nem nyilvános ez a dokumentum. Ha jól tudom, ez a közfeladatot ellátó szerv döntés-előkészítési anyagaként érkezett hozzánk, tehát ez a jogszabályi hivatkozás, hogy ez egy ilyen anyag. Erre szeretnék rákérdezni, hogy akkor ennek az anyagnak mi valójában a státusza. Ez korábban államtitok volt-e, és ha korábban az volt, és most nem az, akkor mikor oldották fel a titkosítás alól, és mikor kapott más minősítést ez a két dokumentum, tehát a CD, illetve ez a papír?

A másik: történt-e, zajlott-e vizsgálat az ügy kirobbanása óta elég rendszeresen kikerülő információk miatt? Itt utalni szeretnék arra, amit szintén napirend előtt elmondtam a bizottság ülésén, hogy mielőtt a képviselők tájékoztatást kaphattak volna, már kerültek ki elég nagy mennyiségben információk, országos napilapban, internetes portálokon akkor már megjelentek nevek. Még a bizottsági ülésen kérdeztem is: Demján, Bige József és más nevek is elhangzottak, tehát konkrét nevek, konkrét információk jelentek meg rendre az ügygel kapcsolatosan. Ezen információk kiszivárgásával kapcsolatban, ezzel összefüggésben folyt-e vizsgálat? Itt utalni szeretnék arra, hogy volt nem egy ilyen internetes portál – azt hiszem, a zoom.hu vagy a HVG –, amely azt mondta, hogy „informátorunk szerint”, és az informátor eléggé betolható volt, nem a politikusok, hanem vagy a szolgálatok, vagy a nyomozó szervek környékére. Hiszen máshonnan ilyen információk nem kerülhettek ki.

Tehát történt-e, és ha igen, mikor, milyen eredménnyel járt ez a vizsgálat egyfelől a NBH-nál, a szakszolgálatoknál, illetve van-e arra vonatkozóan információ, hogy más nyomozószervek folytattak-e vizsgálatot annak érdekében, hogy feltárják, hogyan mehettek ki ilyen információk?

Köszönöm.

ELNÖK: A válaszadás előtt én is szeretnék két dolgot kérdezni, ha lehet, de nem tudom kinek átadni közben az elnöklést.

Az első, amit szeretnék kérdezni, az a szakszolgálat főigazgatójához szól. Önök az engedélyhez kötött eszközöket megfelelő külső engedély után használták-e, és ebben az ügyben kire, kikre vagy milyen szervezetre vonatkozott az engedély kérése és külső megadása? Mert ez tisztázhatja azt, hogy egy cégre és munkatársaira, vagy másokra, akik itt nyilatkoznak, hogy politikai szereplőkre vonatkozott az engedélykérés.

A második: szeretném folytatni, és a közhangulat egy részelemét megkérdezni, az adatok védelme kapcsán jelezték, hogy indult egy vizsgálat, sőt a büntetőfeljelentésnek is egyik részeleme az államtitok kikerülése. Szeretném a miniszter úrtól egyenesen megkérdezni: azt mondja az újságírói közhangulat, közvélemény, hogy ön személyesen adta át a Dávid Ibolyáról készült anyagot Boross Péter miniszter úrnak. Ezt mondja a pletyka.

TÖRÖLVE!

Azért akarom megkérdezni, hogy elejét vegyük már egyszer. Azt mondja a pletyka az újságírói körben (*Közbeszólás: Ezt még nem olvastuk.*) Még nem olvastátok, mert mindig azt mondom nekik, hogy ez butaság, messze van a valóságtól ez az álláspont, de úgy gondolom, itt az alkalom és lehetőség, hogy világossá tegyük kifelé, bármelyikünk tudjon nyilatkozni ebben – szerintem – még a felszabadítást is megkapjuk, hogy sem Boross Péterre, sem a miniszter úrra nézve ez a kint terjedő rémhír nem igaz. (*Juhász Ferenc: Szerintem Demeter Ervint kellene megkérdezni.*) Tőle nem tudom megkérdezni. Bocsánat, hogy ilyen nyersen tettem fel, de úgy gondolom, ez az az alkalom, ahol fel lehet tenni.

Ha szabad, még két észrevétel és befejezem. Az egyik, hogy nagyon jó lenne, ha a bizottság tagjai, és – ha majd egyszer olvassák 30 év múlva a jegyzőkönyvet – mindegyik párt nem bizottsági tag képviselői is a nemzetbiztonság iránti tájékozódás és elkötelezettség függvényében adnának ki nyilatkozatot. Mert láttam közöttük néhány szerencsétlent. Semelyik oldalról nem jó, sem a rendőrséget, sem a szolgálatot a politikában pártalapon felszólítani cselekedetek végrehajtására, ez meggyőződése. Mert különben azt látom, hogy ha a szolgálat egyszer megbicsaklik kifelé, a közvélemény felé, 8-10 évbe kerül, mire újra rendbe hozza magát. Épphogy elfelejtettük a Nyírfa-ügynek a szolgálatokra gyakorolt negatív hatását, és ilyen szempontból mondom a politika ésszerű távol tartását.

A másik szintén a főigazgató úrhoz kérdés. Láttam a mindenki által elérhető anyagban – Gulyás úr –, hogy technikai fejlesztések is vannak kifelé. Olyanok, amelyeket önök csak engedélyhez kötöttek használhatnak, mások esetenként a magánszférában engedély nélkül is, ha nem is azonos technikai színvonalon, de egy részhalmazon. Szeretném önök felé jelezni, hogy Molnár képviselőtársammal szent elhatározásunk, hogy törvényjavaslatban kell korlátozni mások, a magánszféra számára azon eszközök használatát; ami a szakszolgálat esetében engedélyhez kötött, azt a magánszféra se használhassa minden kontroll és ellenőrzés nélkül, mert ha igaz, bizonyos technikai eszközök használata legalább olyan veszélyt jelent, mint egy légfegyver tartása. A légfegyver tartását mindenféle törvény szabályozza, itt meg laza szabálytalanságok halmazával találkozunk.

Mielőtt megadom Gulyás úrnak a szót, azt szeretném mondani, hogy az alelnök pont abból az információs körből tájékozódik, mint ön, ezért a legjobb szándék mellett mondta, hogy úgy gondolja, nincs más. Abban az anyagban, amit mindketten meghallgathattunk, nem volt más.

GULYÁS JÓZSEF (SZDSZ): Csak azért jelentkeztem szólásra, illetve kérdést feltenni, mert kapcsolódik az alelnök úr által jogosan felvetett kérdéskörhöz. Azért abban bízom, hogy az azért valamennyire szabályozott, hogy az ilyen jellegű eszközök beszerzése, kereskedelme, üzembe helyezése, működtetése hogyan történik, de akkor majd erre kapunk választ. Egyáltalán azt hiszem, hogy azért valamilyen kontroll itt megadatott korábban a szakszolgálatok, a hivatal vagy bármilyen más hatóság felé.

Erre is rá akartam kérdezni konkrétan, hogy milyen eszközök, eszközrendszer állt az UD Zrt., illetve a cégcsoport rendelkezésére. Itt már olyat is lehetett a médiában olvasni, hogy ez bizonyos tekintetben fejlettebb eszközrendszer vagy technika volt, mint amilyen az NBH rendelkezésére áll. Ezek beszerzése, kiépítése, működtetése legális csatornákon keresztül történhet-e? Tehát jogszerűen ilyeneket bárki üzembe helyezhet-e, a kereskedelmet, a vételt vagy egyáltalán ezeknek a forgalmazását, az országba történő behozatalát semmilyen módon nem ellenőrzik? Ez lehetséges volna?

Köszönöm.

ELNÖK: Még egy képviselői kérdés Molnár Zsolttól, utána muszáj válaszolni, mert nagyon összegyűlnek a kérdések.

TÖRÖLVE!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm, alelnök úr. Egy kérdést szeretnék feltenni a miniszter úrhoz, illetve a főigazgató úrhoz. A tegnapi nap során már orosz szál került szóba. Szeretném a tisztánlátás végett megtudni, hogy van-e bármi az ügyben, vagy valamelyik mellékszál kapcsolódik-e valamilyen orosz érdekérvényesítéshez, akár titkosszolgálati, akár gazdasági szempontból, vagy pedig ez csak a jobboldali legendárium része.

A másik, amit Tóth képviselő úr mondott a szabályozással kapcsolatban, a lehallgató berendezésekkel és ilyen technikai eszközökkel kapcsolatosan. Tegnap próbaként a google-ba beütöttem – ezt Gulyás képviselőtársamnak is figyelmébe ajánlom – azt a szót, hogy „lehallgatókészülék, poloska”, és 260 találatot kaptunk. Internetes bolt is működik, amely kifejezetten lehallgatóberendezéseket forgalmaz, ilyen értelemben azt mondom, legálisan, hiszen jelen pillanatban nincs olyan tiltó szabály, és ami még érdekes volt ebben, hogy rövid legyen, hogy még a frekvenciahasználatra is kitérnek. Megnéztük az interneten, felhívja a figyelmet arra, hogy milyen frekvenciasávon – műszaki végzettségű nem vagyok, nagyon felszínes ismeretem van, de tudom, hogy a frekvenciahasználatot szabályozzák –, tehát direkt felhívja az internetes bolt, hogy olyan berendezése van, ami olyan frekvenciát használ, ami nem engedélyköteles.

Ebből két dolog következik. Egyrészt az, hogy ennek a forgalmazása, adásvétele, behozatala – ha jól tudom, egy kicsit utánanéztem ennek –, ha nem katonai célú, akkor nem nagyon van szabályozva. A frekvenciahasználat szabályozva van, de más okból, ha jól tudom, a rádiózás meg egyéb polgári okok miatt van szabályozva. Másrészt, ha az interneten gyakorlatilag ilyen módon zajlik ennek a felhasználása, adásvétele, forgalmazása, akkor arra következtetek, hogy valami nagyon nincs rendben a szabályozással.

Tehát azt gondolom, egyetértve Tóth képviselő úrral, természetesen egyeztetve majd a miniszter úrral meg a főigazgató urakkal, hogy milyen technikai behatárolása lehetne annak az elkövetési magatartásnak, ami vagy szabálysértés, vagy bűncselekmény; de mindenképpen valamilyen szempontból jogellenes ilyen eszközöket forgalmazni. Hiszen, ha belegondolunk, például a lőfegyver – vagy akár az engedélyhez kötött más, nem lőfegyvernek minősülő eszközök – tartásához is engedély kell, vagy legalább bejelentési kötelezettség, akkor is, ha azt nem használják, csak a pincében tartják.

Abszurdnak tartom, hogy ilyen berendezések, miután nehezen észlelhetők, sőt az átlagember számára a társadalmi veszélyessége abban van, hogy gyakorlatilag észlelhetetlen, hiszen azt kizárólag a szakszolgálatnak vagy esetleg a rendőrségnek lehetnek olyan eszközei, amivel észlelni lehet azt, hogy ilyen behatolás történik, mondjuk valakinek a magánszférájába. A többi ember teljesen védtelen ezzel szemben, hiszen nincs elhárítóberendezése, és abszurd, hogy itt semmilyen korlátozás, semmilyen jogellenes magatartás nincs.

Tehát kérem a főigazgató urakat, hogy segítsék majd ennek a behatárolását, hogy mely technikai berendezések azok, amelyek kizárólag illegális módon használhatók. Hiszen mondjuk, egy diktafon vagy egy videokamera rendeltetésszerű használata nem az, hogy másokat megfigyeljünk. De vannak olyan berendezések, amelyeket tulajdonképpen legálisan kizárólag a Nemzetbiztonsági Hivatal vagy szakszolgálat – esetleg a rendőrség – használhat, senki másnak ilyen jogszerű felhasználása nincs. Nyilvánvaló, hogyha valamit legálisan nem lehet használni, akkor azt valamilyen formában tiltani kell, vagy legalább szabályozni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úré és a főigazgató uraké a válaszadás lehetősége, ahogyan ön dönt, miniszter úr, a válaszok sorrendjéről.

Válaszadás

DR. SZILVÁSY GYÖRGY, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter: Köszönöm szépen, elkezdeném én, és a főigazgató urak kiegészítenek. Előre elnézést kérek, hogyha valamilyen kérdésre az első körben esetleg nem adnánk választ, ez nem azért van, hogy visszaélnénk azzal az alkalommal, hogy a sok kérdés alkalmat ad arra, hogy az ember bizonyosra válaszoljon, bizonyosra nem, hanem azért, mert nem biztos, hogy jól jegyzeteltünk. Tehát nyugodtan, azzal a szándékkal erősítsék meg a kérdéseiket, hogy nem akarjuk elhallgatni a válasz kapcsán az információkat. Sorban mennék, nem tartalmilag csoportosítva a kérdéseket.

Balajti úr részletesebben ki fogja fejteni: országgyűlési képviselővel szemben nem folyt információgyűjtés, sem nyílt, sem titkos, sem engedélyhez kötött, sem engedélyhez nem kötött. Tehát nem folyt az én irányításom alatt álló hivatalok kezdeményezésére vagy tudtával ilyen az UD Zrt. ügyében. Ezzel kapcsolatosan vizsgálatot is rendeltem el, folyamatosan egyébként zajlik ez, tehát a vizsgálat eredményét tudom elmondani.

Így aztán ebből következően Orbán Viktor ellen sem folyt vagy folyik információgyűjtés az általam irányított hivatalok kezdeményezésére vagy tudtával. Azért az nagyon fontos, hogy a szakszolgálat is az én irányításom alatt működik, azaz ha itt olyan eszközök bevetéséről, alkalmazásáról van szó, mely eszközök alkalmazása engedélyhez kötött, és ebben van a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnak „monopolhelyzete”, akkor erre biztosan tudom állítani, hogy ilyen nem volt. Hogy egyébként az a bizonyos ma reggeli nyilatkozat mire utal, az más kérdés, azt akkor – azt hiszem – nem a hivataloktól, illetve nem az általam irányított szervezetektől kell megkérdezni. Erre ez a válasz.

Azt is tudom egyébként az ügy kapcsán – hiszen elég nagy súlyú a bejelentés, egy párt elnökével szembeni információgyűjtéssel összefüggésben azt gondolom, így ez példa nélküli –, hogy a rendőrséghez sem érkezett bejelentés ezzel összefüggésben az elmúlt messzire nyúló időszakban. Most az országos rendőrfőkapitány adta nekem ezt a tájékoztatást, hogy nem tud olyan bejelentésről vagy feljelentésről, ami arról szólna, hogy a Fidesz elnökét lehallgatták, megfigyelték volna, akármilyen technikával, mondjuk az újságban jelölt poloskás módszerrel.

Nem volt kérdés, de az elmúlt napok vitája miatt, a pozíció tisztázása érdekében feltétlenül szeretnék kitérni Gulyás képviselő úr azon megjegyzésére, amely a CD bemutatását érintette. A bizottsági ülésen, amelyen tájékoztattam a bizottságot szóban, adtam meg a tájékoztatást – a szokásoknak megfelelően egyébként, merthogy ez korábban is mindig így volt –, nem CD-kel, nem írásos anyagokkal. Ezt követően kérte a bizottság, hogy a szóbeli tájékoztatás bizonyítékát mutassam be. Nem volt következő bizottsági ülés, amelyet összehívott volna – úgy tudom – a bizottság elnöke. Tudniillik, ha lett volna, akkor lett volna alkalmam bemutatni ezeket a bizonyítékokat, amelyek egyébként hangfelvételek, ezt már az első bizottsági ülésen is elmondtam, tehát alapvetően, mondhatnánk úgy is, kizárólag hangfelvételek, így nem tudtam bemutatni, nem tudtam lejátszani, nem tudtam a bizottsági tagoknak demonstrálni.

Ezt követően szólított fel az alelnök úr arra, hogy ha nincs mód a bizottsági ülés megtartására, ahol én lejátszhattam volna az önök által kért bizonyítékokat, adjam át a bizottsági tagoknak, amit megtettem, azzal az egyértelmű megjegyzéssel, hogy ezek nem nyilvános anyagok. Sem a CD, sem az írott anyag.

Azt gondolom, a nemzetbiztonsági bizottság a Nemzetbiztonsági Hivatal legfőbb alkotmányossági, parlamenti ellenőrző szerve, és csak igen kivételes műveleti érdekből tagadhatom meg –felszólítás után –, hogy az ilyen jellegű bizonyítékokat vagy anyagot bemutassam. Ez nem volt az, hiszen már régen túl volt a felderítésen a Nemzetbiztonsági Hivatal, amikor a bizottsági ülésre sor került. Nem volt olyan műveleti érdek, ami miatt meg

kellett volna tagadnom, vagy kérnem kellett volna a bizottság tagjaitól, hogy engedjék, hogy megtagadjam a kérés teljesítését. Ez az esemény története.

De természetesen én sohasem azért mondom el a szóbeli tájékoztatást, és adok át írásos anyagot, mert azt gondolom, hogy valakiben a bizottság tagjai közül az a szándék, hogy ő majd azt nyilvánosságra hozza, és nagyon sajnálom, hogy a bizottsági ülést követően szinte azonnal az egyébként jelen nem lévő bizottsági tagok ezt megtették azzal, hogy átadták más képviselőknek azt az anyagot, amit ők megkaptak, és utána nyilvánosságra hozták. Mert a CD-n is rajta van, meg a papíron is – de a jegyzőkönyvből is ki kell hogy derüljön –, hogy ezek nem nyilvános anyagok, nem nyilvános adatok.

Tehát ez egy nagyon fontos kérdés, ezt követően, talán az ügy kapcsán is felvethetem – és elnézést, hogy viszontkérdezek –, hogy vajon hogyan kezelhetjük ezt követően a nemzetbiztonsági bizottság előtt elhangzó tájékoztatókat, amikor azok nem nyilvános vagy esetleg államtitokkört érintenek. Vajon az irányító miniszternek, illetve a hivatalok vezetőinek kell-e számolnia azzal, hogy amit ők előadnak, az nyilvánosságra kerül, vagy nem? Tehát azt gondolom, ezt a kérdést fontos feltenni és végigvitatni, és azt is gondolom, hogy ez viszonylag új fejlemény, hogy a nemzetbiztonsági bizottságból ilyen direkt módon mennének ki információk. Mert hogyha kiszivárgásról beszélünk, akkor kénytelen vagyok megállapítani, hogy nyíltan vállalva, ilyennel én még nem találkoztam, hogy bizottsági ülésen elhangzott vagy bemutatott anyagot valakik a sajtóban ismertetnek és felteszik az internetre.

De mindenesetre az eseménytörténet így hiteles, én egyébként, ha lett volna bizottsági ülés, nem kiosztom az anyagokat, hanem lejátszom, mint ahogy erre egyébként már volt példa – emlékeztetem a bizottsági tagokat –, 2006-ban ugyanaz volt a helyzet, de akkor volt bizottsági ülés. Most nem lehetett összehívni. Azt is tudják – vagy kell hogy tudják – önök, hogy elméletileg az alkotmányügyi bizottság is kérte ezeknek az anyagoknak a bemutatását, és alkotmányügyi bizottságnak nem tettem meg, mert az alkotmányügyi bizottság nem a Nemzetbiztonsági Hivatal ellenőrzését hivatott elvégezni a parlamentben. Tehát ott ezt nem tettem meg.

A következő kérdés: mikor jut el a nyomozás abba az állapotába, hogy ki lehet mondani a gyanút, továbbá meg lehet-e alapozni vagy nem, illetve – ezt most pongyolán fogalmazom – a következő szakasz mikorra várható. Erről részletekbe menő információim korlátozottan vannak, hiszen ez már nem az általam irányított szervezetek kompetenciája. Egy tekintetben igen – volt eddig –, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat volt kijelölve szakértői intézményként a lefoglalt anyagok átvizsgálására, szakértésére. Erről, ha szükséges, nyilván Balajti úr többet tud mondani.

Arról tudom önöket tájékoztatni, hogy az ügyészség megállapította, hogy ez a szakértői kirendelés összeférhetetlenné vált a miatt, mert a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat is sértett – legalábbis a gyanúja fennáll annak, hogy sértett –, azaz tőle is vittek adatot, szereztek olyan információt, melynek megszerzése vélhetően törvénytelen eszközökkel történt, ezért az ügyészség utasította a rendőrséget, hogy más szakértőt jelöljön ki az összeférhetlenség miatt. Ez a szakasz zajlik jelen pillanatban, tehát ügyészségi döntés alapján a szakszolgálatról át fog kerülni a szakértésre oda átadott anyag mindegyike. Megbecsülni is nagyon nehéz innen, ebből a székéből, hogy mennyire hosszú folyamat a szakértői munka elvégzése, Balajti úr jobban átlátja már, hogy mekkora mennyiségű anyag áll rendelkezésére, és hogy ezeknek az áttekintése mennyi időt vesz igénybe.

Arról is van információm, hogy az ügyészség nemcsak a szakszolgálat kizárását fontolgatta, hiszen érzékelt, hogy esetleg más szervek is érintettek az úgynevezett megfigyelési üggyel, a beépüléssel, a sértettséggel is összefüggésben, de végül is egyértelműen a szakszolgálat esetében állapította meg a sértettséget és az összeférhetetlenséget.

Tettek-e feljelentést a hivatalok? A vita egy idő után politikai síkra terelődött, mégpedig elég rövid idő után, hiszen a Fidesz jelen nem lévő képviselője, Demeter Ervin volt az, aki még mielőtt bármilyen ügy is a nemzetbiztonsági bizottság elé került volna, már többször is a nyilvánosság elé állt, és emellett a rendőrfőkapitányt is felhívta. Csak emlékeztetnék, és szintén – ha megengedi, Gulyás képviselő úr – egy más összefüggésben hangsúlyoznám, hogy miközben én itt tartottam a nemzetbiztonsági bizottsági ülésen a szóbeli tájékoztatást, akkor, abban az időben Demeter Ervin egy újabb sajtótájékoztatót hívott össze, és beszélt arról, hogy vajon én miről fogok itt szólni, és már amikor kiléptem innen a teremből, szembesítettek az általa elmondottakkal, kérdésként is feltéve néhány részletet.

Ezt azért tartom szükségesnek elmondani, hogy itt a politikai szál tényleg nagyon korán megjelent, azt gondolom, a nemzetbiztonsági bizottság és a szolgálatok, illetve a szolgálatokat irányító miniszter szándékával ellentétesen vagy ellentétben is. Tehát akkor, amikor a hivatalok egy olyan politikai összefüggésrendszerbe kerülnek, amikor felvethető, felvetik azt, hogy politikai célokat is követ – jóllehet, ez alaptalan felvetés –, akkor elsősorban a politikusoknak, így az irányító miniszternek is, illetve a kormánynak ad feladatokat. Maga a hivatal védtelen az ilyenekkel összefüggésben. A hivatal azt tudja bizonyítani, hogy törvényesen dolgozott, de ilyen politikai adok-kapokba nehezen tud beszállni, főleg azt követően, amire az alelnök úr is utalt, van felszólítása is politikai pártok részéről, hogy mit csináljon és mit ne csináljon. Ezek után még kevésbé érzem azt megalapozottnak, hogy a hivatal beszálljon ezekbe a politikai ütközésekbe.

Ennek ellenére magam is végiggondoltam a jogi következményeket, és ismereteim szerint a főigazgatók is ugyanezt tették, hiszen erről tájékoztattak engem. Én nem tartanám helyesnek a jelen szakaszban, hogyha a hivatalok főigazgatói maguk tennének feljelentést. Egyébként elég sok feljelentés született már az ügyben, hogy az eljáró hatóságok egyértelműen tisztázzák a hivatalokat és a kormányt is a vádak alól. Ha ez nem történt volna így, akkor lehet, hogy szükségessé válna, de azt gondolom, a mai ismeretek alapján rögzített feljelentések már kellő alapot adnak ahhoz, hogy egyértelműen tisztázva legyenek a vádak alól a hivatalok, azaz hogy törvénytelen lehallgatás lett volna, és így tovább. Orbán Viktor fogalmazott úgy – és ez legalább annyira súlyos –, hogy a szolgálatok irányítóit terheli súlyos felelősség bűncselekmény miatt, mert hogy törvénytelenül, politikai célokra használták a szolgálatokat és a lehallgatást, képviselőket is lehallgattak, szintén törvénytelenül. Emiatt én politikusként fontolgatom a jogi útra terelését az ügynek, de én is úgy gondolom, hogy van már kellő számú feljelentés ahhoz, hogy az ügy tisztázódjon, és nem feltétlenül kell még egy újabb feljelentéssel hozzájárulni ehhez a tisztázáshoz. De ha szükségessé válik, feltétlenül meg fogom tenni.

Miről szól a feljelentés, illetve ez az ügynevezett megfigyelési ügy. Megerősítem, amit szóban elmondtam: alapvetően arról, hogy van egy cég, cégcsoport, amelyik biztonsági szolgáltatásokat nyújt egy meglehetősen biztos piac számára, az egyik legnagyobb megrendelője az OTP. A gyanú szerint – az én információim szerint is – visszaél ezzel a helyzettel, részben az üzleti célú információgyűjtésnél is törvénytelen eszközöket alkalmaz, az üzleti célú információgyűjtés nemcsak az OTP érdekében történik, hanem szélesebb megrendelői kör érdekében. Hiszen nemcsak az OTP-nek dolgozik, hanem másoknak is, és felmerül a gyanú, hogy e megrendelések teljesítése érdekében használ törvénytelen eszközöket, és a cég vezetője szoros, rendszeres kapcsolatban áll a Fidesz most már ismertté vált két politikusával, két volt titkosszolgálati miniszterével.

A feljelentés négy konkrét személy ellen szól, bizonyos bűncselekmények gyanújában, illetve ismeretlen tettes ellen, államtitoksértés miatt. A feljelentés a felderítés lezárásával született. Tehát azt gondolom – de erről majd a főigazgató urak adnak tájékoztatást –, hogy a felderítéssel összefüggésben újabb információk nem kerülhetnek napvilágra. Hiszen lezárta az ügyet, és átadta a rendőrségnek. Arról, hogy a nyomozás során kerülnek-e elő új információk,

sem a felderítést végző Nemzetbiztonsági Hivatal, sem én nem feltétlenül rendelkezünk információkkal, vagy nem kell hogy információkkal rendelkezünk a későbbiek során, hiszen nem mi végezzük, nem a hivatal végzi, és nem az irányító miniszter látja ennek a folyamatnak a részleteit, hanem a rendőrség, az ügyészség. Tehát a nyomozás során természetesen bármilyen részlet még kiderülhet, ami a feljelentés hátterében nem ismert, tehát ez egyáltalán nem kizárt, részben ezért kell a szakértői munkát is lefolytatni.

Tehát ismereteim szerint jelen pillanatban ez a cégcsoport, ezeknek a vezetői, érintett munkatársai visszaéltek azzal a helyzettel, hogy biztos piacra dolgozhattak, ha törvénytelen eszközöket alkalmaztak – a gyanú szerint ezt tették –, akkor meggyőződésem szerint ezért a felelősséget nekik kell viselniük. És ha itt valaki más irányba akarja elvinni az ügyeket, mert a politikai csatározás során ez már látszik, akkor az jelen ismereteim szerint megalapozatlan. Mert ha egyébként megalapozott lett volna, akkor feljelentést tett volna a Nemzetbiztonsági Hivatal velük kapcsolatban is. Ez igaz a Csányi-féle verzióra, igaz az orosz szálakkal összefüggésben elhangzott állításokra. Azt gondolom, ezek a jelenlegi helyzetben inkább arra jók, hogy a figyelmet eltereljék a lényegről. Ez a véleményem erről. Azt, hogy a nyomozás során milyen egyéb információk jönnek, természetesen egyikünk sem tudhatja.

Itt azért a kiszivárgásokkal kapcsolatos kérdésekkel is összefüggésben meg kell jegyezni – amire már korábban is utaltam –, hogy itt mindig a Fidesz egyik volt minisztere, Demeter Ervin megelőz információkkal későbbi fejleményeket. Van egy nagyon fontos kérdés, a Csányi-ügy miatt tették fel a képviselő urak a kérdésüket, hogy Demeter Ervin csütörtökön délután, amikor felhívta az országos rendőrfőkapitányt, nemcsak a Fidesz érintettségéről beszélt, hanem a Dávid Ibolya elleni adatgyűjtésről – nem tudom pontosan, már nem emlékszem pontosan a szövegre –, csütörtökön délután hívta fel Bencze Józsefet. *(Közbeszólás: Délelőtt.)* Azt hiszem, délután, de ez a tény már ismertté vált.

Szóval, azt gondolom, hogyha ennek a mélyére megyünk, akkor adott esetben a kiszivárgásra is fény derülhet. Az teljesen nevetséges, és nem tudom, Boross Péter miniszterelnök úr nevében is visszautasíthatom-e a feltételezést, megtisztelő, ha az ő nevében is beszélhetnék, de a saját nevemben biztos visszautasítom azt a feltételezést, hogy tőlem bármelyik MDF-es politikus vagy párttag anyagot kapott volna. Hozzáteszem, amikor a bizottság tagjai megkapták az anyagokat, akkor sem tőlem kapták. Én irányító miniszterként utasítottam a Nemzetbiztonsági Hivatalt arra, hogy a tájékoztatási kötelezettségének tegyen eleget. Ebben az összefüggésben ez még nevetségesebb.

De azért a bizottság tagjainak a figyelmét felhívom erre az összefüggésre, hogy csütörtök délután Demeter Ervin Dávid Ibolya ügyről és Fidesz-ügyről beszélt. Kitől tudhatott erről? Azért csak nem feltételezhető, hogy mondjuk, a szolgálatok vagy az őket irányító minisztertől? Volt erre magyarázata Orbán Viktornak – én megtehetem, hogy kicsit politizáljak –, amikor azt mondta, hogy újságíróktól értesült Demeter Ervin, akik őt aztán haladéktalanul tájékoztatták. Az újságírók kitől tudták? Hogy a hivataloktól vagy pontosan meg nevezett körből, abból a szervezetrendszerből amit én irányítok? Nos, önöknek azt elmondhatom, hogyha ez az állítás elhangozna, ez szemem szédett hazugság lenne. Kizárt, és lehetetlen, hogy ebben az ügyben az újságírók bármilyen információkkal rendelkeztek volna, akár a szolgálatok részéről, akár az én hivatalom vagy irodám, titkárságom részéről. Tehát nyugodtan mondhatom önöknek. Egyébként ellenkező bizonyítás nem is volt, csak ilyen feltételezés, hogy és rágalmozások.

Az, hogy ennek a papírnak vagy dokumentumnak és CD-nek, illetve a lehallgatásoknak mi a sorsa, mikor volt államtitok, mikor nem, erre a két főigazgató nálam jobban tud válaszolni, ez az ő kompetenciájuk volt, a minősítés is.

Még egyszer visszatérve – Gulyás képviselő úr egy újabb kérdésben rátért erre a kikerülő információkkal összefüggésben –, azt hiszem, azt már az előző bizottsági ülésen említettem, de ha nem, akkor itt mindenképpen megteszem, hogy egy sor olyan információ

került elő a sajtóban, aminek egyszerűen úgy a valóságtartalmát, mint a forrását ellenőrizni szinte lehetetlen. Tehát az én ismereteim szerint a sajtóban megjelent megállapítások, tényközlések nagy része nem megalapozott. De hogy honnan vették? Esetleg átnézték-e a szakértői anyagot vagy esetleg kaptak-e máshonnan tájékoztatást, azt nem tudom, de az én ismereteim szerint – és az ismereteim a Nemzetbiztonsági Hivatal által adott információkra épülnek, azok alapján – nem azonosítható; a ténybelisége cáfolható, a forrása meg egyszerűen nem azonosítható.

Tehát a hivatalosan átadott információk, mert két esetben volt hivatalos információátadás: a nemzetbiztonsági kabinet ülése után egy rövid kommuniké, illetve a nemzetbiztonsági bizottság ülése után az általam elmondott információ, amely már részben a Demeter Ervin-kérdésekre is válasz volt. Ezen kívül nem volt, és az a vizsgálat, amit én folytattam, azt mutatta, hogy a szolgálatok részéről szivárogtatás nem is történt. De olyan tények, tényállítások jelentek meg, amelyekre a bizottság figyelmét felhívom, amelyek – ismereteim szerint – nem felelnek meg a valóságnak: Demján Sándor vagy mások nevének a szóba hozása.

Most átadhatom a szót a főigazgató uraknak?

ELNÖK: Parancsoljanak!

LABORC SÁNDOR (Nemzetbiztonsági Hivatal): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Mindenekelőtt szeretném hangsúlyozni, hogy az ügyel kapcsolatos összes engedélyt az ügyészség rendelkezésére bocsátottuk, ami egyértelművé teszi azt, hogy egyetlen országgyűlési képviselővel kapcsolatosan sem folyt külső engedélyköteles cselekmény. Ez az ügyészség rendelkezésére áll. Úgy gondolom, ez egyértelműen bizonyítja azt, hogy az ezzel szembeni állítások nem felelnek meg a valóságnak.

Ezeknek az adatoknak a kezelése – miután külső engedélyköteles eszközről van szó – végig államtitoknak minősült. A felderítőmunka befejezéseként a Nemzetbiztonsági Hivatal szeptember 10-én tett egy feljelentést, a feljelentés mellékleteként szereplő adatok, illetve a hanghordozón átadott információk nem nyilvánosak, tehát le lettek szedve a minősítések róla, és nem nyilvánossá vált ez az adathalmaz. Az átadott információk nyomozása folyik, jelen pillanatban természetesen a nyomozóhatóság feladata, hogy az általunk gyanúként megfogalmazott cselekményekkel kapcsolatban további adatokat szerezzen be.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ismereteim szerint semmi olyan név az ügyben nem szerepel, amely megjelent a sajtóban, tehát amiket Gulyás képviselő úr is említett. Az lehetséges, hogy akik ezt terjesztik, esetleg az UD-től szereznek információkat, és az UD – előreszaladva kicsit, mint ahogy elmúlt időszakban ment – olyan dolgokra hívja fel a figyelmet, ami egyébként, mondom, ismereteim szerint, a feldolgozásban nincsenek.

Ugyanígy szeretném egyértelműen elmondani azt, hogy nem találkoztam orosz szállal a feldolgozás során. Tehát semmiféle, sem a feljelentett személyek vonatkozásában – ugye, 4 személyt jelentettünk fel –, sem az ismeretlen tettes vonatkozásában, ami államtitokvétségre utalt, nem áll rendelkezésemre semmiféle olyan adat, ami bármilyen orosz szálát feltételezne. Ezzel kapcsolatosan lehetséges, hogy olyan információk állnak rendelkezésre az ezt állítóknak, ami nekünk viszont nem.

Meg szeretném erősíteni, amit a miniszter úr mondott, mi a felderítő munkát befejeztük, úgy ítélem meg, hogy minden, amit átadtunk, az a rendőrség, a nyomozóhatóság, illetve a szoros felügyeletet gyakorló ügyészség részére rendelkezésre áll. Úgy gondolom, ha a nyomozás során lesznek olyan adatok, amelyekre fény fog derülni, akkor ezt a nyomozóhatóság, illetve az ügyészség rendelkezésre fogja bocsátani.

Választam arra a kérdésre, hogy mikor lett az anyag átadva, 110-et meghaladó hanganyagot adtunk át, melynek a titkosítását töröltük.

Nem áll rendelkezésünkre olyan adat, hogy jelen pillanatban tételesen hol áll a nyomozóhatóság munkája. Azt tudom, hogy valóban nagyon körültekintő munkát kell végezniük. Az a fejlemény, hogy az ügyészség kizárta a szakértői munkából a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatot, mindenféleképpen arra utal, hogy a sértettsége okán, ami számunkra is rendkívül negatív tapasztalat volt, az a fajta beépülése ennek a szolgálatnak a különböző szervekhez, illetve az a fajta hírigény, amivel fellépnek, az igen káros lehetett. Itt az államtitoksértés esetében lehet majd a későbbiekben valamit kideríteni a nyomozóhatóságok részéről.

Azt szeretném ezzel kapcsolatosan mondani, hogy van Magyarországon egy engedélyezési hivatal, amely az ilyen speciális eszközök beszerzésével kapcsolatban az engedélyeket kiadhatja. Nem áll rendelkezésemre olyan adat, hogy konkrétan ilyen jellegű, esetleg nem engedélyezett technikát, technológiát alkalmazott-e az UD cégcsoport, ugyanakkor az látszik, hogy az általuk kitermelt információk meglehetősen sok forrásból származhattak. Ennek egy része volt az, amely elsődlegesen humánforrásokból, tehát a különböző szervezeteknél dolgozó személyektől kaptak.

Szeretném mindenféleképpen leszögezni azt, hogy a hivatal – ezt az ügyet semmilyen körülmények között nem hasonlítanám a Nyírfa-ügyhöz, elsődlegesen azért, mert ez a hivatalnak egy belső megtisztulási folyamatát is jelzi. Szeretném azt is megerősíteni – és úgy tudom, a mai nap folyamán egy panaszügyet tárgyaltak a bizottság előtt –, a hivatalon belül nem lehet büntetlenül olyan dolgokat csinálni, mint a kiszivároztatás, ezzel szemben nagyon határozottan fellépek. Ezzel kapcsolatosan több feljelentést tettem már a katonai ügyészségen, illetve ezek a fajta intézkedések is, amelyeket önök a mai nap folyamán tárgyaltak, arra utalnak, hogy nincs helye a Nemzetbiztonsági Hivatalban olyan embereknek, akik kiszolgáltatják az információkat.

Azt hiszem, minden engem érintő kérdésre válaszoltam. Köszönöm szépen.

BALAJTI LÁSZLÓ (Nemzetbiztonsági Szakszolgálat): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Az elhangzottakkal kapcsolatban a következő kiegészítést szeretném tenni. Szeretném önöket megnyugtatni arról, hogy a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat a jogszabályokban előírt feltételeknek maximálisan megfelelt, ennél az ügynél is ugyanúgy, mint minden más ügynél. Hiszen emlékeztetni szeretném önöket arra, hogy az elmúlt években a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatot egyetlen egy ügyben sem sikerült kvázi sarokba szorítani, vagy a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatra egy ügyben sem merült fel az, hogy információ szivárgott ki a rendszerből.

Több helyen elmondtam, hogy ez a rendszer egy zárt rendszer, de önök ezt nagyon jól tudják, hiszen a látogatásaik során ezt a rendszert önök látták. Tisztában vannak vele a munkatársaim is, hogy a rendszer zártsága miatt bárki bárhol beavatkozik, bárki bárhol bármilyen munkafolyamatba belekezd, ezt a rendszer azonnal dokumentálja és tárolja. A miniszter úr utasítására szinte az első naptól kezdve folyamatos vizsgálatok vannak, ami – megmondom önöknek őszintén – nem igazán tesz jót, de kötelességünk kivizsgálni, hiszen a napi munkától veszi el az energiát, de ezt meg kell tennünk annak érdekében, hogy a Nemzetbiztonsági Hivatal, illetve a polgári szolgálatok bátran kijelenthessék, hogy történt-e bármilyen információkiszivároztatás, mondjuk a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatról.

Tehát ezek a vizsgálatok folyamatosan zajlanak. Eddig semmi olyan információ a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnál nem merült fel, amiért hasonló intézkedéseket kellett volna tennem, mint Laborc főigazgató úrnak. Tehát szeretném megerősíteni – azt gondolom, egyébként nem szükséges –, amit a miniszter úr és a főigazgató úr elmondott, hogy a hozzánk beérkezett engedélyek természetesen rendben voltak. Az említett politikusok nem szerepeltek ezeken az engedélyeken. Ahogy Tóth képviselő úr mondta, ezek gyakorlatilag egy cégcsoport alkalmazottaira vonatkoztak, és ezek a megrendelések a mai napig rendelkezésre állnak, és a

jövőben is. A munkát a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat zártan végezte, ami azt jelenti, hogy az információ rögzítése után a CD-k átadásra kerültek, nyitás nélkül.

Amit még szeretnék elmondani a szakértés vonatkozásában, tájékoztatásul. A Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnak megközelítőleg 100 darab winchestert kellett vásárolnia, hogy a lefoglalt anyagokat tükrözni tudjuk. Azért hangsúlyoznám ezt a tükrözést, mert mi nem másolunk. Mi nem nyitjuk meg a szervereket, és nem kezdünk el másolgatni, hiszen az adatok sérülhetnek, és később jogosan az a vád érhet bennünket, hogy belenyúltunk. Nem, mi ezeket az eszközöket tükrözzük. A tükrözés befejeződött. Az adatok tartalmába a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat szakértői nem nyertek betekintést. Ezek – hiszen pont a 100 százalékos feldolgozás után kaptuk azt az információt, hogy kizártak bennünket a szakértésből – különválasztva, tehát a lefoglalt eredeti eszközök és a már általunk másolt, illetve bocsánat, tükrözött eszközök össze vannak csomagolva, le vannak leltározva darabszám szerint, és ez, amikor a nemzeti nyomozóhivatal megérkezik hozzánk, részükre átadásra kerül.

Gondolom, ebben a körben elmondható, hogy mondjuk, a szakértést kicsit hátráltatni fogja időben, hogy a terákból következtetve megközelítőleg 50 millió lapoldalny információ van az eszközökben. 50 millió lapoldal. Nyilván ez nem azt jelenti, hogy minden lapoldal elejétől a végéig teleírva, de gondolom, hiszen a nagyságból következtetünk, ez 50 milliónyi lapoldalt jelent. Tehát ennek a szakértése „feldolgozása”, azt hiszem, nagyon-nagyon hosszú időt fog igénybe venni. Tehát azt, hogy esetleg elhangzik orosz szál, meg nem tudom, milyen szál, ezekből eddig számunkra sem derülhetett ki, hiszen mondtam, hogy a tartalmat nem ellenőriztük.

Amit még szeretnék elmondani a magam részéről – azt gondolom, a miniszter úr és a főigazgató úr is megerősít ebben –, hogy az a fajta törvényjavaslat, amit Tóth képviselő úr említett, nagyon hasznos, nagyon pozitív dolog lehet a titkosszolgálatok életében, és arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ne a következő időszakban behozott eszközökre vonatkozzon ez, hanem egy kicsit nyúljunk vissza. Tehát ez a törvényjavaslat mondja ki azt, hogy köteles mindenki bejelenteni, ha már most van valami ilyen eszköz a birtokában. Illetve megadom a maximális segítséget a szakszolgálat részéről abban, és nyilvánvalóan támogatni fogom, hogy ezt jogilag és műszakilag is definiálni tudjuk. Hiszen azt gondolom, ez a legfontosabb dolog ebben az ügyben.

Hogy eddig milyen engedélyekkel lehetett ilyen eszközöket szerezni? Ahogy Molnár képviselő úr is mondta, nem kellett hozzá engedély. Nekünk igen, meg az alkalmazáshoz is, de azt, hogy ebben az országban jelenleg mi van, mi nem tudjuk – sajnos. Egyébként annyi kiegészítés talán, hogy a frekvencia azért érdekes, mert azért fizetni kell, tehát ezek ezért fontosak.

Azt gondolom, nekem más nincs, miniszter úr.

ELNÖK: Képviselő urak, van-e további kérdés, észrevétel? (Jelzésre.) Gulyás úr!

További kérdések, észrevételek

GULYÁS JÓZSEF (SZDSZ): Azért van. Vannak az elhangzottakhoz kapcsolódó, és van új kérdés is. Talán az elhangzottakhoz kapcsolódóan kezdeném azzal – a végéhez kapcsolódva –, hogy egyfelől ez, amit mondott az adatok tekintetében, ez az eljárás és a többi, szerintem sokak számára, akik nem értik, vagy gyanakodva figyelik azt, hogy vajon mi történhet a nyomozás körül, megnyugtató kell hogy legyen, egyfelől.

Másrészt az viszont nem megnyugtató, vagy legalábbis nincs rá válasz, hogy ez az adatmennyiség, amiről most még persze csak egy számot hallunk, de fogalmam sincs, hogy ennek a feldolgozása mekkora szervezetet és mennyi munkaórát igényel. Magyarán, hogy a Nemzeti Nyomozó Iroda rendelkezik-e ehhez mért eszközrendszerrel, személyi állománnyal

vagy ez indokoltta teheti – az a gyanúm, hogy indokoltta teheti – egy külön speciális, erre vonatkozó egység felállítását. De ez nem az én dolgom, de azért abból a szempontból érdekelhet bennünket, hogy mégiscsak az a közérdek, hogy a lehető leggyorsabban legyünk túl ezen a fázison. Nem tudom, van-e arra információ, hogy van-e ilyen apparátus, amely ezt belátható határidőn belül felkészülten feldolgozza a nyomozóhatóságok számára.

Ami az eszközöket illeti, ott egyfelől riasztó, amit hallunk, hogy végül is lehetnek olyan eszközök bent nagy számban, amelyek érdemi kontrolltól függetlenül szolgálhatnak különböző érdekeket, és alkalmasak mindenféle információk jogszerűtlen begyűjtésére is. Itt azért érdekelne konkrétabban, hogy egyfelől ezeknek a behozatala legálisan lehetséges-e. Tehát azért vannak vámszabályok, és egyéb normák, amelyek talán itt mégiscsak valamilyen kontrollt kellene hogy jelentsenek.

Másrészt elhangzott, hogy létezik a speciális eszközök beszerzésének engedélyezésére egy hivatal. Nem tudom, hogy melyik ez a hivatal, és az tette-e, teszi-e a dolgát. Akkor ezek szerint, ha ilyen eszköz van, akkor az a hivatali eljárás megkerülésével, illetve a vám- és egyéb eljárások megkerülésével történhetett csak. Látom, hogy bólogatnak a hivatalvezetők, vagyis ez egy újabb jogsértő magatartás. E tekintetben érdekelne ebben a tárgykörben, hogy az az információ, amit – mondom – újságból vagy különböző fórumokon olvastam, hogy itt az eszköz minősége, jellege okán feltételezhető, hogy nemcsak versenyképes volt, hanem bizonyos tekintetben, technikai minőségben akár jobb is volt egyes területeken, mint az NBH vagy a szakszolgálatok eszközei. Nem tudom, hogy ez így van-e. De akkor ezek nagy értékű eszközök, illetve az eszközök értékére is szeretnék rákérdezni, hogy egyáltalán milyen volumenű eszközökről beszélünk.

Illetve érdekelne az, hogyha 50 millió lapoldalnyi információ keletkezett – nem tudom, mennyi idő alatt – ennél a cégnél, mekkora apparátus, mekkora hálózat, mekkora kiterjedésű volt maga a cégcsoport, amelyik ezeket az adatokat keletkeztette, és amelyik dolgozott ezekkel az adatokkal. Ez lenne egy kérdéscsoport.

Amit még meg szeretnék kérdezni az, hogy vizsgálta-e az NBH, hogy az UD Zrt. korábban NBH-érdekeltségben, illetve az NBH-nál dolgozó munkatársai kikkel, milyen mélységű kapcsolatot tartottak, miután a cégcsoportot megalakították, illetve akár a létrejötténél. Mert most már olyan információ is került ki, tegnap az egyik ATV-s honlapon azt olvastam – ami, bízom benne, hogy nem megalapozott –, hogy az NBH-nak is szolgáltatott információt, és intézményezett kapcsolatot, információcsere volt az UD Zrt., illetve az NBH között. Ezt olvastam tegnap egy internetes portálon.

Tehát egyrészt, vizsgálta-e vagy vizsgálja-e, hogy ezen személyek – és ha itt egy nagy hálózatról van szó, mondjuk több tíz- vagy százfős hálózatról, ezek munkatársai – körében mekkora az NBH-s, illetve az egykori rendőri állományos érintettség, és hogy azok a kapcsolattartás okán jelentettek-e, jelentenek-e kockázatot akár az NBH-nál, akár a rendőrségnél?

ELNÖK: Van-e további kérdés, észrevétel? *(Jelzésre.)* Boross Péter úr!

DR. BOROSS PÉTER (MDF): Miniszter úr, bocsássa meg nekem, és a hivatalvezető urak is, de megismétlem azt, amivel a napirend elfogadása alkalmával kezdtem, hogy nem értek egyet ennek a napirendnek az elfogadásával, és nem értek egyet azzal, hogy erre a beszélgetésre sor kerüljön. Mert ha mindent figyelembe veszek, most a magam részéről ugyanott tartok, ahol e beszélgetés előtt, és ez a dolog természetéből adódik.

Nekem, aki egyáltalán nem vagyok újságolvasó, mégis tele van a hírrel az agyam, minden oldalról, a televízióból, mindenhol; itt kevereg valami közöttünk. Azt hiszem, ennek a bizottságnak pedig alapvetően az lenne a dolga, hogy ami ebben állambiztonsági kérdés, lecsupaszítva minden mástól, arra terelje a saját figyelmét, és arra próbáljon választ

kapni. Ha jól tudom, viszont az csak egy sikeres nyomozás után lehetséges, amikor bebizonyítódik, hogy itt tényleg igaz az, hogy fontos, az állam működését vagy alapvető érdekeit sértő magatartás valósult meg egy bizonyos lehallgatócég részéről.

Persze azért érdemes volt eljőnnöm, mert az alelnök úrtól kaptam egy új információt, hogy valami kazettaközvetítési szerepem volt Dávid Ibolyához. Bár úgy lett volna – hozzá kell tennem –, mert akkor biztosan nem oda kerül, és nem az történik, ami történt. De ismerjük, hogy ilyen újságírói beszélgetésnél a „hülye” meg a „gonosz” milyen gyakran jelenik meg, felváltott szerepkörben.

De nekem meggyőződésesem, hogy nekünk effajta, kizárólag politikai, nem igazolható, ilyen-olyan tényezőkkel már nem kellene foglalkoznunk. Legyen meg a gondja a felügyelő miniszternek, a felügyelő miniszter álljon szembe a sajtóval, és így tovább, de én nem tudom, hogy most miért vagyunk jobb helyzetben.

Engem itt egy új információ azért mégiscsak megragadott, mégpedig az, hogy a szakértői jogot a szakszolgálatról elvonták. Ez aggaszt. Ezt kétféleképpen lehet csinálni. Vagy egy felügyelő ügyészt odarakok, és az a felügyelő ügyész végig ott van, hogy ne történjen ott valami disznóság, de elvenni, és ilyen – el tudom képzelni, milyen – szakértői kiadni ezt a feladatot, bizonyára a nyomozati munkának nem a javára, hanem a hátrányára történik. De most ez is csak egy döntés, amelyben nem valószínű, hogy van különösebb beleszólásunk, ámbátor a miniszter úrnak talán javasolhatom, hogy ebben a kérdésben az ügyészség vezetőjének azt kellene mondani, hogy ahol a szakértelem, a felszerelés és az anyag van, oda is ki lehet küldeni felügyelő ügyészt, ahogy a fogva tartottakat ellenőrzik a rendőrségi fogdában az ügyészek. Ott egy szigorú kontrollal talán hamarabb jutottunk volna a dolog végére.

Azért nem szeretem ezt a fajta tárgyalást, és azért volt ellenszavazatom a napirendnél, mert mégis elhangzanak nevek. Azok a nevek hangzanak el, akár Orbán Viktoré, akár a bizottsági tag Demeter Erviné is, engem viszolygással tölt el, hogy nem tudnak válaszolni, vagy nem mondanak valamit rá. Most az, hogy ennek a bizottságnak az lenne a feladata, hogy újságnyilatkozattal vitatkozzon például, vagy abban találjon valami olyan megválaszolnivalót, amire a meghívott urak sem tudnak nyilvánvalóan választ adni. Ismerem azt a légkört, életem első funkciója volt a titkosszolgálati felügyelet, amikor még azt sem tudtam, hogy mi az, amikor elleptek azzal, hogy engem lehallgatnak. Nem hallgatnak le engem? És aki valamit adott magára, gyanakodott, hogy őt lehallgatják, úgyhogy a végén többnyire azt a választ adtam, hogy nem kell hülyeségeket beszélni otthon meg telefonon, és akkor semmi baj nem származik abból, hogyha bárkit lehallgatnak. Ez egy olyan kedvenc dolog, hogy ez a lehallgatásmítosz mindig felborzol. Biztosan lesznek most egy csomóan, akik úgy vélik, hogy őket ebben az ügyben lehallgatják.

A kazettát kéri, mivel én már megtettem egy héttel ezelőtt, ámbátor bizonylatot nem kértem róla, hogy a Nemzetbiztonsági Hivatalnak visszaküldtem a kazettát, mégpedig a titkárnőmon keresztül, aki menet közben biztosan nem hallgatta le. Ezt csak azért mondom, mert miután ez az egész kazetta felkerült a honlapra, miért olyan fontos, hogy ti is odaadjátok. Én kényelemből adtam oda, de ha valaki továbbképzési célból egy intézménynek akarja adni, nyugodtan megteheti, hiszen megjelent a honlapon a teljes szöveg, nincs a dolognak semmiféle jelentősége. Lehet kérni a tagokat, hogy adják le, de hogy most ezt így begyűjtjük, és amiről mindenki beszél, az nálunk titok; a nevetségesség állapotába pedig – úgy vélem – nem kellene kerülni. Hát ha valaki szereti elrakni, hogy majd 30 év múlva – itt sokan vannak, akik, még akkor memoárokat fognak írni – lám-lám egy ilyen ásatag kazetta előkerül, ilyen titkosítás után.

Nekem tehát az a meggyőződésesem, hogy nem jutunk semmire ezekkel a napirendekkel. A miniszter úr nem a bizottság által felvetett kérdésekre kényszerül válaszolni, hanem naponta és rendszeresen a sajtóban megjelent ilyen-olyan kérdéseket továbbítunk. Itt.

De miért itt? Lehet, azt a titkársága is össze tudja állítani, hogy lehallgatták-e Orbán Viktort, meg hasonló kérdéseket. Tehát ne szedjük össze mi a sajtóértesüléseket és továbbítsuk a miniszter úrnak, tegyük annyira kényelmessé a helyzetünket, hogy közvetlenül is, ha fontosnak véli, válaszolhat rá.

Én most semmivel nem lettem gazdagabb. Egyet tudok, példátlan helyzet alakult ki ebben az országban, az embernek a hite rendül bele, hogy érdemes-e. És az a körülmény, hogy a Fidesz képviselői nem jelennek meg ezen a bizottsági ülésen, pedig számomra stílusbeli problémát okoz, hogy hozzájuk kapcsolódó nevek itt egyáltalán elhangozzanak.

Ne vegyének rossz néven, ezért úgy hiszem, hogy be kellene ezt a folyamatot fejezni, és ha valami abszolút új bizonyíték kiderül, hogy valakinek mégis volt olyan ténykedése, amelyik egy ilyen pontosan körvonalazott államtitok kiszivárogtatásával jár, vagy van egy szervezet, amelyik illegális módon anyagot gyűjt, és azt eladja külföldre, mit tudom én, ha valami ilyen jön elő, akkor szerintem üljünk le még egyszer ez ügyben tárgyalni. Ne vegyének rossz néven, én ennek semmi értelmét nem látom, én csak elkeseredem.

Én a kazettán – bármilyen furcsa – azon keseredtem el, hogy egy miniszter és egy hivatalvezető-helyettes csevegése milyen stílusjegyekkel jelent meg ott, és mennyire zavarba ejtő az a furcsa, kicsit frivol heherészés, ami egy ügyben ott volt, és akkor én szégyelltem magam, hogy ez a viszonyrendszer így jelenik meg post, az események után egy kapcsolatrendszerben. Az általános elzúllás folyamatának is illatát éreztem például ebben a dologban, és ez engem sokkal jobban lehangol. Tehát ami ebben az egész ügyben emberi vonatkozásban előtérbe kerül, hogy kik mire nem hajlandók. Akár bűnvádi, akár nem, az egy államrendszer intellektuális és morális színvonaláról állít ki rendkívül rossz képet, a konkrétumokon túl.

Tehát azt javallom, és azért nem teszek fel kérdést azzal kapcsolatban, vagy legfeljebb lehet, hogy félreértettem egy mondatot, hogy a kazetták, az összes kazetta titkosítása törlésre került-e. Félreértettem, ugye? *(Jelzésre.)* Akkor jó, nem is kérdezem.

Tehát hajlamaim szerint még bővíteni tudnám azt, amit előadtam, egyéb szubjektíve bennem kialakult érzésekkel és gondolatokkal, de nem teszem. Ezért vélem úgy, hogy nem kellene nekünk ezzel a szinttel fárasztani a miniszter urat, a hivatalvezetőket. Tartsunk már egy kis szünetet, míg az esemény indokolják azt, hogy nemzetbiztonsági bizottságként újra összeüljünk, a politikai viharzást pedig kezeljük azzal a nagyvonalúsággal, amivel muszáj kezelni, mert belesüppedni, az egy kétségbeejtő állapot.

ELNÖK: Földesi Zoltán, Gulyás úr, utána Molnár Zsolt.

FÖLDESI ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, alelnök úr. Én is ott tartok, ahol a miniszterelnök úr. Ő azt mondta, hogy továbbra sem tartotta ezt a napirendet szükségesnek, én pedig azt mondtam az elején, és most meggyőzve látom magam arról, hogy nagyon is szükséges volt meghallgatni egy az egyben nekünk, a nemzetbiztonsági bizottság hivatalos ülésén a magyar titkosszolgálatokat felügyelő minisztert, és a nemzetbiztonságban illetékes szervek vezetőit.

Én is el vagyok keseredve, miniszterelnök úr, de dühös is vagyok. Azért vagyok dühös, mert botrány, ami itt történik. Azért kérdeztem önöket világosan, és nem az újság hasábjain, és nem itt az ajtó előtt – ahol lehet, hogy vár most 50 kamera –, hanem itt, ahol ennek helye van, hogy a magyar titkosszolgálati szervek folytattak-e politikusok ellen lehallgatást, és érintett-e Magyarország volt, és esetleg egyszer leendő miniszterelnökét. Itt világos választ kaptam, ketten is megszólaltak ez ügyben, azt mondták, hogy nem, nincs ilyen.

Kettőnk közül Orbán Viktorral – elnézést, hogy ilyen összefüggésben hozzá hasonlítom magam – én vagyok a korrektebb. Ezt meg a jegyzőkönyvnek mondom. Ő egy

százezer, vagy nem tudom, a legnagyobb példányszámban megjelenő magyar bulvárlapban hazudik, én pedig ott, ahol ennek helye van, kérdezem meg azoktól, akik ebben a dologban illetékesek, hogy így van-e, amit ő állít. Azt gondolom, mi járunk el korrekten, helyesen, törvényesen meg alkotmányosan, ahol a helye van, ott kérdeztem meg ezt az állítást.

Oly mértékben teljesen egyetértek miniszterelnök úrral, hogy el van keseredve, mert én is el vagyok keseredve. Magyarországon a belpolitika – és ebben még hivatalos politikusok is – a piaci kofa szintjére süllyedt az elmúlt hetekben. Ugyanis teljesen igaza van önnek abban, hogy mihelyt a nemzetbiztonsági bizottság tagjai kezébe kapott CD 24 órán belül a You Tube nevű – életemben azelőtt nem hallottam ezt az internetes szervet – egy az egyben megtekinthető. Onnantól kezdve ez a dolog világos: ügykezelési szempontból teljesen törvényes, amit a miniszter úr kér tőlünk, én majd hétfőn fogom tudni ezt megtenni, hogy átadom a CD-t. De miután én csak a magam nevében tudok beszélni, ez senki másnak a kezében nem volt, csak az enyémben. 90 százalékát hallgattam meg ennek az anyagnak, de egyébként ország-világ, meg aki ebben a dologban érintett vagy érintett lehet, vagy aki egyébként akiről szól a nyomozás, meghallgathatta a You Tube-on keresztül. Mi ebben ma már a titok? Ez egy piaci ócska kofaság, amit itt művelünk, és mindenkinek megvan ebben a felelőssége. Most nem akarok sem nevet mondani, sem célozgatást nem tudok tenni, nem Földesi Zoltántól származott, mert a kezemből az elmúlt egy hétben – az 168 óra – ki nem adtam a kezemből ezt a CD-t.

Azért mégis volt ennek a mai beszélgetésnek – meg a napirendi pontok összefüggéseinek is – egy másik nagy tanulsága. Nagyon egyetértek Laborc tábornok úrral, hogy a dolgot úgy is lehet felfogni, hogy baj, hogy egy volt NBH-s vezető milyen locsi-fecsi, meg milyen módon ad ki dolgokat, és használja fel a régi baráti kapcsolatait, de egyetértek azzal, hogy talán ez a tisztulást is szolgálja. Azért az az ország megnézheti magát, ahol a legbizarrabb, legtitkosabb helyekről így mennek ki információk, ahogy nálunk történt az elmúlt időszakban, a Nyírfa-ügytől egészen idáig.

De hát az is abszurdum, amiről itt a kollegák beszélnek, hogy ehhez majd törvénymódosítás kell, mert ma boldog-boldogtalan használhatja azokat az eszközöket, amivel civil állampolgárokat – vagy bárkit – le lehet hallgatni. És ebben az országban 18-19 évvel a rendszerváltozás után ez még nincs törvényileg szabályozva. Tudom, hogy ebben a globalizált világban, ebben az irgalmatlan technikai forradalomban lehet, hogy nem is olyan egyszerű jogilag sem szabályozni a dolgot, hiszen egy dolog a törvény, a leírt betű, más dolog, hogy micsoda vívmányai vannak ma már a technikának, és nem tudom, hogy ezt bizonyos szinten lehet-e kezelni vagy akadályozni, vagy kordában tartani, ha használhatók ilyen szót. De az biztos, hogy a mai hivatalos szerveknek ez ügyben irgalmatlan versenytársak jelentek meg, aminek az eszközállománya lehet, hogy meghaladja a hivatalos – egyébként demokráciában állami monopóliumként működő – titkosszolgálati szervek technikai felkészültségét.

Én tehát annak azért örülök, hogy idekerült ma ez az ügy, és egymástól két, teljesen külön szálon mozgó ügyben találkoztunk itt két névvel, Molnár Bálint igazgató úrral, és egy panaszos munkatárssal, akinek mi most elutasítottuk a panaszát azzal, hogy jogosnak tartjuk a felvetést és az előjárók eljárását. De azért ijesztő ez a dolog. Szóval, hát akkor mi van ebben az országban? Aki valamikor egyszer valamilyen tisztséget betölt, az utána élete végéig visszaél ügyekkel? Vagy mi történik itt? És lehet, hogy ezt nemcsak a mi ügyünkre, hanem minden másra is tudnám mondani. Szóval, félelmetes.

Ugyanakkor még egy pótlólagos kérdést hadd tegyek fel. Összeér-e esetleg majd ez az információ a nyomozás további részével? Merthogy érdekes módon mi akárhova tapíraszunk az elmúlt néhány hétben, minden szál ezekben az ügyekben az UD Zrt.-hez vezet. Hát ez a Horváth József egy fontos ember lehetett, mert irgalmatlan szálakat mozgat ebben az országban, ez tuti, hogyha az ő nevével kell egy teljesen más ügyben tett panaszos bejelentés

kapcsán is találkozni. Nem bánnám, ha ez a dolog utolérné az előbbi nyomozást, mert talán egyszer, nem tudom, időben – Gulyás úr kérdéséhez talán kicsit csatlakozva – mikorra lehet azt megíjósolni, hogy ezt az irgalmatlan anyagmennyiséget vagy egyáltalán ezt az ügyet fel lehet göngyölíteni, vagy oda lehet juttatni, ahova való majd az igazságszolgáltatás vagy a felderítés végső szakaszában. De ez egy ijesztő dolog, és azt gondolom, ebben az országban nem is nagyon lesz addig közbizalom, amíg mondjuk, ez az ügy – teljes igazságtartalmát és minden oldalát kiterítve – nem derül ki.

Úgyhogy utolsó mondatomként, még egyszer visszatérve a magunk felelősségére, és ez már tényleg nemcsak a bizottság ügye, de abban osztom teljes mértékben a miniszterelnök úr elkeseredettségét, hogy a politika vagy a politikusok oly mértékben felelőtlenek, hogy kiadják a kezükben levő anyagokat, hogyha így kötődnek bizonyos ügyekhez. A héten a parlamentben tapasztalt módon, ahogy kezeljük a pénzüpi válsághoz való közelítésünket, és ebben mindenfajta hiszterizálás is megfordul, akkor én is azt gondolom, hogy tényleg elég sok elkeserítő jelenség van a közéletünkben, és ebben mi is nyakig benne vagyunk, sőt alakítói vagyunk, mi politikusok.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gulyás József képviselő úr!

GULYÁS JÓZSEF (SZDSZ): Köszönöm a szót, elnök úr. Boross Péter képviselőtársammal egyetértve, egyfelől példátlanul súlyos az ügy, és nekünk valóban – és ezt mindannyiunknak mondom –, az ügy nemzetbiztonsági kockázatai okán megkerülhetetlenül kell foglalkoznunk ezzel az üggyel, és megnézni azt, hogy mi az, amit most tudunk tenni, vagy mi az, amit mondjuk, a jogalkotás tud tenni annak érdekében, hogy a védekezés garanciális elemeit kiépítsük.

Mert úgy látom, hogyha ez a dolog így tudott működni, ha itt az eszközök beszerzése és ezeken keresztül információk jogosulatlan megszerzése ilyen módon zajlódhatott, nem tudjuk, pontosan mennyi időn keresztül, akkor meg kell nézni, hogy ezekkel szemben milyen törvényi, eljárásjogi garanciákkal tudunk védekezni. E tekintetben szerintem nem kell, nem szabad kívánnunk azt, hogy mondjuk 3-4 év múlva eljutunk egy ítéletig, tehát itt lesz feladata majd a bizottságnak is. Bízom benne, hogy az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium belefog a jogszabályalkotásba, és ehhez az illetékes tárca kap segítséget – ahogy itt Balajti úr ajánlotta is – a szakszolgálatoktól, illetve az NBH-tól. Tehát itt van tennivaló – sürgős tennivaló –, hogy lépjen az Országgyűlés is.

Úgyhogy örülnék, ha ezzel összefüggésben kapnánk választ a kérdéseinkre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Molnár Zsolt!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Szeretném megköszönni a főigazgató uraknak azt az ígéretét, hogy segítséget nyújtanak majd ehhez a törvényjavaslathoz, és lehetséges, hogy az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium majd ebbe beszáll, de Tóth Károly alelnök úrral mi ezt a kezdeményezést meg fogjuk tenni. Ha a főigazgató urak ebben partnerek lesznek, akkor bízom benne, hogy rövid időn belül eljutunk oda, hogy legalább valamilyen rendezett jogszabályi környezet legyen ebben a kérdésben.

Az természetes, hogy a jogszabályok nem fognak mindenre megoldást találni, hiszen aki illegálisan fog ebben próbálkozni, azt nem fogja elrettenteni az, hogy adott esetben a Btk. vagy a szabálysértési törvény vagy valamilyen más jogszabály ezt rendezi. De talán úgy, ahogy a löfegyver vagy a kábítószer esetében azért valamilyen prevenciót jelent az, hogy nem

szabad birtokolni vagy forgalmazni sem ilyen eszközöket, nemhogy használni, ebből a szempontból azért valamilyen előrelépést ez fog jelenteni.

Azt gondolom, a technológiai fejlődés már bőven eljutott arra a szintre, hogy indokolt is. Nagyon nehéz lesz majd ezt szabatosan meghatározni, és ebben nagyon számítunk majd a segítségükre, és Tóth Károllyal élni is fogunk a közeljövőben a lehetőséggel, hogy amikor a főigazgató urakat egy alkalmas időpontban megkeressük, próbáljuk megtalálni a műszaki – a jogi talán könnyebb lesz, a műszaki lesz igen nehéz – meghatározást. Mert viszonylag egyszerű meghatározni, mi a lőfegyver, viszonylag – bár nem annyira – a kábítószer is meg van határozva, de hogy mi minősül majd fürkésző-lehallgató berendezésnek, azt majd nehezebb lesz, de bízom benne, hogy erre is lesz lehetőség. Biztos, hogy az IRM ebben segítséget fog nyújtani, azonban nem szeretném, hogy bekerüljön abba a jogszabály-alkotási dzsungelbe, hogy majd egyszer, ennél valóban azt gondolom, hogy ez az ügy felszínre hozta, hogy azonnal kell.

Sokkal jobban aggaszt engem – és még egyszer köszönöm a főigazgató uraknak, majd jelentkezni fogunk az alelnök úrral hivatalos úton –, kicsit hadd csatlakozzak az aggódók közé a szakértői anyaggal kapcsolatban. Nem egészen – bár magam részt vettem az igazságszolgáltatásban gyakorló ügyészségi fogalmazóként, majd ügyészségi titkárként – hogy az ügyészség hogyan teszi meg azt, hogy másik szervezet helyett kvázi sértettként, mert jelen pillanatban egy lehetőség az, hogy a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat sértettje lehet adott esetben az ügynek, ezt feltételezve kizárja a szakértői eljárásból. Ez számomra nagyon aggályos, és talán még aggályosabb az a következtetés, hogy ha nem a szakszolgálat szakértői végzik ezt a szakértői munkát, akkor a piacon bejegyzett szakértők fognak majd ezzel házalni. Azt gondolom, mindannyian ismerjük az ingatlanszakértőktől kezdve a könyvvizsgálói jelentéseket, amelyek a bírósági gyakorlatban szögesen ellentmondanak egymásnak, pont az ellenkezőjét írják le mindkét oldalról egy perben – akár büntető, akár polgári eljárásban –, a szakértői bizonyításról egyet tudunk, hogy általában úgy, ahogyan a szakértő mondja, úgy biztosan nincs. Ezért azt gondolom, nagyon aggályos, hogy kikerül-e a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat hatásköréből egy ilyen típusú vizsgálat.

Azt viszont nem értem, és arra választ várnék majd a főigazgató úrtól, hogy ha ez a tükrözés, ami – ha jól értem – azt jelenti, hogy egy az egyben előállítják azt a terméket, amely lefoglalásra került, ha ez megtörtént, akkor még utána mit kell ebben szakérteni. Mert azért bízom benne, hogy az 50 millió oldal olvasása nem szakértés. Arra a rendőrségnek vannak olyan vizsgálói, főtisztjei, akik majd értelmezni fogják tudni. Tehát lehet, hogy naiv vagyok, de ha ebben előállt az, hogy már nem lesz önmegsemmisítő program – mert vélelmezem, ezért kellett tükrözni ezeket, és nagyon óvatosan eljárni –, kis túlzással azt gondolom, hogyha bármelyikünk megnyitná, és elkezdené olvasni, hogy mit tartalmaz az anyag, ahhoz kevésbé kell szakérteni. Ahhoz kellett itt az alapvető szakértés, hogy ne történjen meg az, hogy megsemmisíti magát ez az anyag. De hogyha nem jól látom, akkor nézzék el, műszakilag nem vagyok – különösen nem számítógépes szoftverhasználatban meg hasonló ilyen adatmentésben – tájékozott.

De bízom benne, hogy a kritikus szinten túl vagyunk azzal, hogy a tükrözés megtörtént, és bízunk benne, hogy a Nemzeti Nyomozó Irodának megvannak azok a vizsgálói, akik ezt nagyon korrektül fogják tudni értelmezni, hogy mit jelent. Bár nem lesz könnyű ennyi iratot elolvasni, de nagyon félek attól, hogyha ez kikerül a szakértői piacra – akár a legszigorúbb igazságügyi szakértőkhöz, akiket mindenféle titoktartási kötelezettség terhel. Azért a bírói gyakorlatban tapasztaltuk, nem akarok nevet mondani, hogy mindannyian tudjuk, melyik ügyben történt olyan szakértői megállapítás az elmebajjal kapcsolatban, ami azért abszurd következtetést vont le visszamenőlegesen valakinek az állapotáról, és ezt is egy igazságügyi szakértő írta alá.

Tehát azt gondolom, hogyha az ügyészség ebben garanciát lát, akkor – nem tudom, még ott tart-e az ügy, de ha tényleg így van, akkor lehet, hogy majd kérdésként, vagy ha az ügy elfajul, interpellációként – meg kell kérdezni a legfőbb ügyész urat, hogy milyen garanciákat lát abban, hogy adott esetben egy ilyen súlyú ügyben ez a szakértői vizsgálat nemcsak hogy eredményes, hanem kellő garanciát is jelent, hogy titokkörnyezetben marad, hogy megfelel annak az objektív büntetőeljárásban az igazság kiderítésére szolgáló eljárásnak, és nem lesz manipuláció tárgya. Tehát kérdezem a főigazgató urat, hogy milyen olyan események történnek még a szakértői vizsgálat későbbi stádiumában, ami a rendőrségen és szakszolgálaton kívüli egyéb személyek bevonását indokolják.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szeretnék esélyt adni, hogy a második körös észrevételek és kérdések után a válaszok következzenek, és ha muszáj, megnyitjuk a harmadik kört. Önöké a válaszadás lehetősége.

Válaszadás

DR. SZILVÁSY GYÖRGY, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter: Köszönöm szépen. Kevesebb a kérdés.

A szakértőségre Balajti úr mindjárt megadja a választ, de azt el szeretném mondani, hogy természetesen megvizsgáltam ilyen körülmények között, hogy korrekt-e az eljárás, és az Igazságügyi Minisztérium vezető jogi szakértői és a mi vezetői jogi szakértőink szerint is ennek a kizárásnak a jogi indokoltsága létezik, és korrektnek minősíthető.

Más kérdés, hogy nehéz helyzetet idéz elő. Ezzel teljesen egyetértek, nehéz helyzetet idéz elő, de az, hogy a szakszolgálat alapos gyanú szerinti sértettsége fennáll, és ez egyfajta összeférhetlenségi helyzetet teremt, ezt a kormányzati jogi szakértők alátámasztják. A nehéz helyzetet persze az is mutatja, hogy ismereteim szerint most éppen azt a szakértői kört próbálja azonosítani a rendőrség, amelyre rá lehetne bízni az anyagokat, de ez valóban nem egyszerű.

Amit szeretnék szóba hozni, a miniszterelnök úr hozzászólásával, illetve későbbi hozzászólásokkal összefüggésben, hogy egyáltalán a nemzetbiztonsági bizottság mit keres ebben az ügyben. Ezt nem az én kompetenciám eldönteni, mert én a szolgáltatást nyújtó vagyok ez esetben, tehát megadom a tájékoztatást, amikor kéri a bizottság. De nekem irányító miniszterként nagyon fontos, hogy a nemzetbiztonsági bizottság tudja azt, ha szükségesnek tartja, vizsgálja ki, és utána tudja, ha elegendő fogadja el a mi tájékoztatásunkat, és ezt követően tudja – de tudja –, hogy ebben az ügyben, ami az UD Zrt.-vel kapcsolatos felderítést jelent, ebben sem történt semmilyen törvénytelenység a szolgálatok részéről. Ez biztos, hogy kompetenciája a nemzetbiztonsági bizottságnak.

Tehát semmilyen törvénytelenység nem történt, az ezzel összefüggő vádak alaptalanok, indokolatlanok, és itt nem csupán arról beszélek, hogy egy képviselőt lehallgattak-e vagy sem, mert természetesen ezek a vádak sem igazak, hanem arra is utalok, hogy meg kellett volna-e semmisíteni a hanganyagot vagy nem, betartották-e a szolgálatok a törvényi előírásokat – mondjuk a személyes adatokkal összefüggésben –, vagy nem. Ezek kapcsán is azt kell mondanom, hogy fontos a mi számunkra, hogy a nemzetbiztonsági bizottság tudja azt, hogy ezek a vádak nem alaposak, alaptalanok, és a hivatalok törvényesen jártak el végig, az eljárások során.

Kettő: számomra, mint irányító miniszternek – és azt gondolom a szolgálatoknak is – fontos, hogy a nemzetbiztonsági bizottság, mint ellenőrző szerv tudja, hogy a szolgálatoktól nem szívárgott ki információ. Ez nagyon lényeges. Tudniillik, ha nem így lenne, akkor azt gondolom, a bizottságnak is lenne tennivalója az ügyben, a felderítéssel összefüggésben.

Három: mi nem léphetünk át azon – függetlenül a bírósági, ügyészségi vagy nyomozási eljárás eredményétől –, hogy azért azonosította a Nemzetbiztonsági Hivatal, azonosították a szolgálatok az illetéktelen behatolást, mondjuk az Információs Hivatal és a szakszolgálat, a kormányzati gerinc bizonyos felületein. Ezen nem léphetünk túl! Tehát ezt – függetlenül attól, hogy a bírósági eljárás egyébként ebben az ügyben megy vagy nem, de azért ez nekünk fontos. És az is fontos nekem, hogy tudja a bizottság, hogy a kormány megtette a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy ez legközelebb ne forduljon elő. Vagy ebben az összefüggésben megint csak fontos, hogy a nemzetbiztonsági bizottság tudja, hogy azért van még mindig a Nemzetbiztonsági Hivatalnál, esetleg a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnál is – esetleg, mert ott kevésbé kézzelfogható ez a gyanú – olyan személy vagy vannak olyan személyek, akik azért visznek ki innen információkat. Azért ez nem elsősorban a külvilágra tartozik, de a nemzetbiztonsági bizottságnak erről tudnia kell!

Persze azt is fontos akkor bemutatni a nemzetbiztonsági bizottságnak, mert nyilván ez is lényeges, hogy milyen intézkedéseket tesz a Nemzetbiztonsági Hivatal vagy esetleg a szakszolgálat annak érdekében, hogy ezt is tovább csökkentse. Tudniillik, azért csak ott van az az információ – függetlenül a bírósági eljárástól, hogy ott mi történik –, hogy mondjuk Laborc Sándor külföldi útját megnézik, és csak tudjuk azt, hogy ez nem nyilvános információ. Csak tudjuk, hogy ez minimum szolgálati titok, a szolgálatok egy más részénél államtitok ez az információ. Hogy hogyan kerül ki ez az információ, hogyan tud visszajelezni egy külsős, valamikor az NBH-ban dolgozó, azért az mégiscsak fontos a hivatal és a bizottság számára is, hogy azért ebben minimum, ha azonosítottuk, akkor tudjunk lépni, és nézzünk szembe azzal a ténnyel, hogy azért ez előfordul. Hogy ezt most Demeter Ervin kérte-e vagy nem, az nyilván más szempontból fontos, de a bizottság és a hivatal kompetenciáját – és irányító miniszteri kompetenciámat – tekintve önmagában a ténye elég, hogy ez arra ösztökéljen, tegyünk lépéseket, hogy megakadályozzuk, és ehhez kell a nemzetbiztonsági bizottság bátorítása is, hogy ezt megtegyük. Minimum azzal, hogy tudja, hogy ezeket a lépéseket tesszük, és el is fogadja, hogy ezekre mi képesek vagyunk, és az elszántság is megvan bennünk, hogy ezt vigyünk, és ezt vissza is igazolja a nemzetbiztonsági bizottság számunkra.

Azért Boross Péter miniszterelnök úr soha nem állította, hogy őt lehallgatták volna kész tényként. Soha nem állt ki – már elnézést a képi hasonlatért –, és mutatta a tenyerében, hogy itt vannak a poloskák, amik bizonyítják, hogy engem lehallgattak. Most nem állítom, hogy ez történt, de az újság végül is erről írt, hogy marokszám – vagy nem tudom, hogyan fogalmaznak, hogy tucatszám – termelik ki a poloskákat vagy a bogarakat a nyaralóból, a dolgozószobából, nem tudom, honnan, és kész tényként állítja ezt be. Ezt Boross Péter miniszterelnök úr soha nem engedte meg magának. *(Dr. Boross Péter: Csak fenyegető leveleket.)* Bocsánat, fenyegető levél. Az elmúlt hetekben 1200 – ha pontosan számoltam – ilyen típusú fenyegetést kaptam, de a politikustársak ezt hasonlóképpen el tudják mondani. Ezt el kell ítélni, én is elítélem, ha fenyegetnek valakit.

De azért annak az állításnak, hogy ő a bizottsági főnökétől tudja, hogy itt előállítottak nem tudom, mennyi poloskát, bogarat, és hogy lehallgatják, azért azt gondolom, ennek más a konzekvenciája, mint annak, hogy Boross Péter miniszterelnök úr azt mondja, hogy persze, ilyen mendemondák vannak. Mert ő ezt korrekten teszi, és nem állítja, hogy lehallgatták volna, de a másik esetben azért foglalkoznunk kell vele. Hát nem nemzetbiztonsági kérdés ez? Teszem fel. Nem nemzetbiztonsági kérdés az, hogy az egyik volt kormánypárt, kormányra kerülni akaró párt – vagy a legnagyobb ellenzéki párt – elnökét lehallgatják? Azért nem gondolnám, hogy Magyarországon ezt annyiban kellene hagyni, és erre mondom azt, hogy legalább fontos tudnia a bizottságnak, hogyha ilyen történik, akkor az nem a polgári szolgálatok vagy a titkosszolgálatok – tágabban is mondhatom, a katonait is beleértve, hiszen Balajti úr hivatala őket is kiszolgálja – megrendelésére és tudtával történik. Azért ezt nagyon fontos elmondani.

Köszönöm.

ELNÖK: Főigazgató úr!

LABORC SÁNDOR (Nemzetbiztonsági Hivatal): Köszönöm szépen. Mindenekelőtt szeretném azt mondani, hogy 50 millió oldalnyi anyag meglehetősen nehéz helyzetbe hozza előállítás oldaláról még a Nemzetbiztonsági Hivatalt is. Talán én pontosan tudom, hogy mennyi iratot kezel a hivatal, évente, hát ez sokkal hosszabb ideig tartana a Nemzetbiztonsági Hivatal állományában, mint egy körülbelül 400 főt foglalkoztató UD Zrt. esetében.

Milyen eszközállománnyal és milyen technológiával rendelkeztek? Amennyire megismertem – és természetesen itt megint szakértői véleménynek kell majd születnie –, úgy gondolom, hogy meglehetősen fejlett, igen drága technikával, technológiával rendelkeztek.

Vizsgálta-e az NBH, hogy kikkel, milyen mélységű kapcsolatban állt? Talán ezt összekötném, és valóban nem az a cél, hogy a különböző sajtótermékekben megjelent cikkeket kommentáljuk, de itt arról írnak, hogy „fordulat megfigyelési ügyben – írja ezt a Budapest Analyses –, az NBH-nak is dolgozott az UD Zrt.”. Ezzel kapcsolatban úgy gondolom, hogy nem tudom, Horváth József idejében, tehát 2002-ig az UD Zrt. vagy ez a személyi kör – bár később keletkezett – dolgozott-e az NBH-nak. Egy biztos, hogy amióta én vagyok főigazgató – illetve az általam ismert időszakban, főigazgató-helyettesként – nem. Én inkább megfordítanám, és akkor ezt kérem, hogy kicsit vegyék humorosan. Úgy gondolom, az NBH egyes személyei dolgoztak az UD Zrt.-nek, ezt szeretném hangsúlyozni.

Egy konkrét példát, ha megengednek, és talán személyes adatokat nem fogok védeni, hiszen én is érintett vagyok ebben az ügyben, és ezzel válaszolnék is a kérdésére, hogy mit tesz, mit tett az NBH annak kiszűrésére, hogy azok, akik együttműködtek, és szolgálati, államtitkot vagy egyéb adatokat szolgáltatottak ki, ne dolgozzanak a hivatalban. Tehát érintett vagyok, hiszen megkérdezték rólam azt, hogy jártam-e Moszkvában az elmúlt időszakban, illetve – ha jól emlékszem – úgy szólt, hogy amióta helyzetbe kerültem, tehát műveleti helyettesként. Valahol itt van nálam egy 1999-ben aláírt miniszteri engedély egy kiutazásra, ez öt évre szóló államtitoknak minősül. Tehát akik akkor aláírták ezeket a külföldre utazási engedélyeket, pontosan tudják, hogy ez titokkörbe tartozik.

Megnéztem – és ez megint egy olyan szűk titokkörbe tartozik, amit kérem, ennek megfelelően kezeljenek –, hogy vajon, amikor a rám vonatkozó feladatot adták, akkor utána mit tett Horváth József. Nagyon egyszerű kimutatni, és szeretném hangsúlyozni, hogy nálunk az ügy zártan volt kezelve, tehát egészen a szeptember 10-ei feljelentésig rendkívül szűk mozgástere volt a Nemzetbiztonsági Hivatal vezetőjének a tekintetben, hogy ezeket kiderítse. 14-én, a kérdéses telefonbeszélgetés után, 15-én, 18-án, 19-én és 21-én – ez még egyszer mondom, minősített adatnak tekintendő – volt, és jelenlegi nemzetbiztonsági munkatársakat hívott fel Horváth József. Olyan személyeket, akik mindegyike pontosan tudta, részben korábbi munkaköréből, részben jelenlegi ismereteiből, hogy én milyen nemzetközi... Ismétlem, szigorúan titkos minősítés, öt évre szóló – és 1999-ben is így volt –, és utána kapta meg az adatokat, ha jól emlékszem, valamikor 22-én hívták vissza Demeter urat.

Az én feladatom az volt korábban is és most is, hogy ilyen jellegű kapcsolatrendszer, információszolgáltatás – legyen az szolgálati titok, államtitok vagy bármely olyan minősített adat, ami a szolgálatok működésével kapcsolatos – ne kerüljön ki a hivatalból. Ezért úgy gondolom, ez az ügy, amit önök is ismernek, és szeretném még egyszer hangsúlyozni, az az ügy is, amiben elhangzott az a név, amit ön itt felemlített, gyakorlatilag össze... – itt ezek a szereplők ugyanazok –, összeérnek a szálak. Van egy egészen masszív olyan rész, amiből egyre kevesebb van már, akiket ki kell szűrni a hivatalból. És nem azért, mert régen kezdték vagy most kezdték, hanem azért, mert információt szivárogtatnak ki. Nincs helyük a

hivatalban. Ezért ismétlem: több ügyészégi feljelentést tettem, illetve ebben az esetben – ahogy önök ezt ma elbírálták – a hivataltól kiszorítottuk ezt az úriembert.

Azt hiszem, nagyjából ennyi. Az érintettséggel kapcsolatban azt szeretném mondani, hogy ezen az úton elindultunk, de még nem járunk a végén.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljon!

BALAJTI LÁSZLÓ (Nemzetbiztonsági Szakszolgálat): Köszönöm szépen, elnök úr. Kicsit visszafelé menve, Molnár képviselő úr kérdezte, hogy OK, befejeződött a tükrözés, és akkor milyen szakértői munka várhat még. Nagyon fontos, hogy ez a mennyiség hogyan kerülhetett a cég birtokába. Ez egy csomó műszaki paramétert tartalmaz, amit – azt gondolom – egyikünk sem tud megállapítani, ehhez informatikai szakemberek kellenek.

Tehát azt gondolom, egyfajta műszaki elemzés még hátravan. A programokat, az átfutott anyagok érkeztetését és egyebeket rendszerezni kell ahhoz, hogy ez átadható legyen egy olyan tartalmi elemzésre, ami véleményem szerint szintén nem kis munka lesz, de ez egy ilyen fázis, amit be kell iktatni ahhoz, hogy a „tartalmi feldolgozók” érdemi munkát tudjanak végezni. Hiszen ha az ember ezeket az adathordozókat, winchestereket így átadná, akkor – azt gondolom – nagyon sok nyomozó kollega azt sem tudná, hogy hogyan kell megnyitni ezeket a fájlokat. Tehát ezeket elérhető formába kell – vagy kellene – még hozni.

A többi kérdésre már a miniszter úr és a főigazgató úr választ adott, én azért kicsit visszautalnék egy-két dologra, ami olyan károkat okozott a nemzetbiztonságnak, amelyről azt gondolom, hogy ebben a körben beszélhetünk, és már most érzékelhető. A miniszterelnök úr mondja, hogy a lehallgatásokkal kapcsolatban mit látunk a médiában, ami megjelenik. A megrendelő vezetőkkel, tehát rendőrség, RSZVSZ – és sorolhatnám – vezetőivel kommunikálva vagy konzultálva, ők elmondják, hogy egyre több ügy befagy, mert egy lehetőség volt, a bűnözők telefonon tárgyalták meg azt, amit kellett. Már nem, hiszen azt mondják, hogy az UD Zrt.-t is lehallgatták, pedig azt egy volt NBH-s vezette, akkor minket is lehallgatnak, és egyre több ügy befagy. Nem tudom, mi lesz ennek a vége. Azt gondolom, ez az ügy elősegítheti azt is, hogy az egész lehallgatásunkat, amire eddig oly büszkék voltunk, hiszen Európában az egyetlen ilyen biztonságos és jó rendszer, lassan az a veszély fenyegeti, hogy becsukhatjuk. Mert az emberek – ebből az ügyből okulva – nem fognak telefonon semmit megbeszélni, és ezt valakik tönkretették.

Földesi Zoltán képviselő úr mondja, hogy a közbizalom helyreáll. Az lehet, csak azt nem tudom, hogy titkosszolgálat, az NBH nem, de azon belül szakszolgálat lesz-e még. Ugyanis folyamatosan – és az utolsó NBSZ-es látogatásuk alkalmával is szó volt róla, hogy mondjuk, a bérekkel hogyan állunk – azt nem tudom, hogy kollegák jönnek-e még hozzánk dolgozni. Eddig sem volt egyszerű feladat, mondjuk egy kínai vagy arab nyelvet beszélő kollegánót keresni, aki meg is felelt az elvárásoknak, de azt képzeljék el, hogy e botrányok után – amiben mindig a lehallgatásról beszéltünk, és arról beszélünk, hogy törvénytelenégeket követünk el – egy olyan becsületes fiatalember, aki egyébként eltökélt volt az irányba, hogy ő a titkosszolgálatoknál akar dolgozni, idejön-e még hozzánk. Szeretném önöket arról tájékoztatni, hogy a felvételi eljárásokban nagyon jól kimutatható, hogy egyre többen kérik azt, hogy ők már ide többé nem akarnak jönni dolgozni, és megszakítjuk az eljárásokat. Egymás után terjesztem fel ezeket az anyagokat a miniszter úrnak. Azt gondolom, hogy ennek az ügynek, ha ez így tovább folytatódik a sajtóban, és ilyen szinten járátja le a szolgálatokat, ilyen következményei is lehetnek.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Ha jól értettem, Gulyás úr még fenntartja, az előbb jelezte, hogy akar mondani egy mondatot. *(Gulyás József: Kaptam választ, köszönöm.)* Akkor én csak lezárásként három mondatot szeretnék mondani.

Első: alelnökként, az utolsó törvényes bizottságként kapott felhatalmazás alapján úgy gondolom, teljesítettük a pontot, egy kicsit nyögvenyelősen, hosszan.

Kettős határozatot hoztunk: kérjünk a miniszter úrtól részletes tájékoztatást a konkrét ügyekről, ezt – úgy gondolom – most lezárhatjuk, ha más kezdeményezés nincs a bizottság részéről. Kicsit nehezen tudtuk teljesíteni az első pontot, de azt gondolom, lezárhatjuk a tények megismerésének szakaszát, ami a nemzetbiztonsági bizottságra tartozik.

Van egy második szakasz, amire felhatalmazást kaptunk, abban meg úgy ítélem meg, hogy most kezdődött el a munka, amely a hosszú távú nemzetbiztonsági tanulságokra, a törvényi, szervezetműködési tanulságokra vonatkozik, ott meg most kezdtük el.

Ezért úgy gondolom, hogy – teljes mértékben egyetértve Boross Péter úrral – a napi operatív ügyekben nem látom a bizottság további hétről hétre való feladatát, hanem csak ha érdemi, hosszú távú kihatással kell foglalkozni. Ezért szeretném kérdezni ennek részeként a bizottság tagjait – nem akarok döntést hozni róla, a kérdést akarom feltenni –, van-e a bizottságnak olyan tagja, aki úgy ítéli meg, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok főigazgatói, illetve a miniszter úr által adott, a konkrét ügyszálhoz tartozó kérdésben szükségesnek tartja, hogy a nemzetbiztonsági bizottság a konkrét operatív ügyekben vizsgálatot rendeljen el. Tehát, hogy mi folytassuk – ha úgy tetszik –, amit a miniszter úr mondott, hogy vagy tudomásul vesszük a beszámolót, vagy ha igénylik, akkor ez a bizottság elrendel valamilyen vizsgálatot.

Van-e olyan kezdeményezés, amelyet a bizottságnak majd meg kell fontolnia, hogy elrendeljen-e vizsgálatot? Ezt azért tartom fontosnak, mert ha nem, akkor valóban lezárt az első rész a mi szintünkön. Hogy lesz-e parlamenti vizsgálóbizottság, aki ott van, az majd végzi a munkát, de nekünk, nemzetbiztonságiként ezek voltak az ehhez az ügyszálhoz tartozó részletek.

Szeretném lezárni, ha van olyan kezdeményezés, akkor azt pedig a bizottság elé terjeszteni. *(Jelzésre.)* Öné a szó, Gulyás úr.

GULYÁS JÓZSEF (SZDSZ): Ami a tájékoztatást illeti, egyetérték az alelnök úrral. Ami a feladatokat illeti, ott viszont azt gondolom, mind a miniszter úrnak, mind az általam javasolt módon az igazságügyi és rendészeti miniszternek volnának, lesznek feladatai azzal összefüggésben, amiről itt beszéltünk. Magyarán, hogy hogyan lehet garanciális elemeket beépíteni a magyar jogrendbe, és a hatékonyabb védekezés érdekében lépni. Tehát szerintem ezzel foglalkoznia kell belátható időn belül a bizottságnak. Nem a nyomozati, illetve a büntetőeljárással, hanem a teendőkkel, a kormányzati, illetőleg a jogalkotási feladatokkal.

Ezt mindenképpen javaslom, hogy belátható időn belül tűzze napirendre a bizottság. Köszönöm.

A napirendi pont lezárása

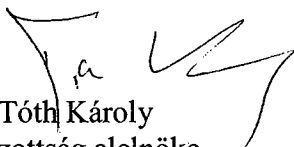
ELNÖK: Azt szeretném mondani, hogy erről, amit Gulyás úr mond, van bizottsági döntésünk. Ez a második döntés, amit meghoztunk. Amikor tehát megismertük a részleteket, utána nézzük meg ennek a nemzetbiztonsági tanulságait, a törvényalkotástól kezdve. Mélyen egyetérték Gulyás úrral, hogy ez továbbra is feladtunk. A hozzászólását is úgy értelmezem azonban, hogy arra nem keletkezett igény, hogy bármely itt megismert részletes ténnyel kapcsolatban külön vizsgálatot akarna a mi bizottságunk elrendelni. Nem a hosszú távú tanulságokról beszélek, hanem a konkrét operatív ismertetésről.

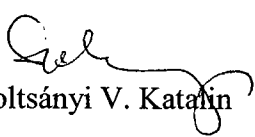
Ha nincs, akkor szeretném megköszönni mindenkinek a munkát, a miniszter úrtól megkérdezni a minősítést. Ki a minősítő, és hány év, a minősítés jellege és hossza. Ezt muszáj rögzíteni a jegyzőkönyv számára.

DR. SZILVÁSY GYÖRGY, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszter: Azt kérem, hogy ugyanaz legyen a hossza, mint mait a legutóbb kértünk, a szeptember 23-ai ülésen. Tudniillik, ugyanazok az információk hangoztak el, mint akkor, és akkor járunk el helyesen, ha ezt így tesszük.

ELNÖK: Mindenkinek köszönöm a mai munkát, a vizsgálatra.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 22 perc)

Tóth Károly
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szoltsányi V. Katalin

Az Országgyűlés

A Magyar Államvasutak Zrt. jelenlegi gazdasági helyzetéhez vezető, 2002-2010 közötti - kiemelten a MÁV Zrt. szerkezetátalakítására és a leánytársaságok privatizációjára vonatkozó - döntések vizsgálatára létrehozott vizsgálóbizottsága

TERVEZET

I008-3/2011.

I008-4/2010-2014.

MEGHÍVÓ

ELŐZETES NAPIRENDI JAVASLAT

A Magyar Államvasutak Zrt. jelenlegi gazdasági helyzetéhez vezető, 2002-2010 közötti - kiemelten a MÁV Zrt. szerkezetátalakítására és a leánytársaságok privatizációjára vonatkozó - döntések vizsgálatára létrehozott vizsgálóbizottság a Parlament főemelet 37-38. számú tanácstermében

12.30
2011. március 1-jén (kedd) 13.00 órakor

ülést tart.

Napirendi javaslat:

1. A Debreceni Járműjavító privatizációja vizsgálatának folytatása
(Ügyvezető igazgatók meghallgatása)
2. A MÁV Csoport, a MÁV Start Zrt. működésével kapcsolatos tapasztalatok megvitatása
3. Egyebek

Budapest, 2011. február 24.

Manninger Jenő s. k.
elnök